

88 ئايەت

سۈرە ساد

مەككىدە نازىل بولغان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَرَّ أَهْلُكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّن

قَرْنٍ فَنَادَوا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللھ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ساد، شانلىق قۇرئان بىلەن قەسەمكى، (بۇ قۇرئان ھەقىقەتەن مۆجىزىدۇر) ^(۱). بەلكى كاپىرلار ئىماندىن باش تارتماقتا ۋە (رەسۇلۇللاغا) مۇخالىپەتچىلىك قىلماقتا ^(۲). ئۇلاردىن ئىلگىرى (كۇفرى تۈپەيلىدىن) نۇرغۇن ئۈممەتلەرنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلار (ئازابىنى كۆرگەندە) پەرياد قىلدى، ھالبۇكى، (بۇ) قاچىدىغان ۋاقىت ئەمەس ^(۳).

ئۈزۈپ ئوقۇلىدىغان ئېلىپبە ھەرپلىرى ھەققىدە سۈرە بەقەرەنىڭ بېشىدا تەپسىلىي بايان قىلىنغان، بۇيەردە قايتا توختالمايمىز. (شانلىق قۇرئان بىلەن قەسەمكى) يەنى بەندىلەر ئۈچۈن ۋەز - نەسھەتنى، ئۇلارنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك مەنپەئەتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قۇرئان بىلەن قەسەمكى.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما سەئىد ئىبنى جۇبەير، ئىسمائىل ئىبنى ئەبۇخالىد، ئىبنى ئەبۇئۇيەينە، ئەبۇھۇسەين، ئەبۇسالھ ۋە سۇددى قاتارلىقلار بۇ ئايەتنى شان - شەرەپلىك ۋە يۇقىرى مەرتىۋىلىك دەپ تەپسىر قىلدى. يەنى بۇ قۇرئان شانلىق بولغان ۋەز - نەسھەتنى، ئۆزىنى ۋە ئاگاھلاندىرۇشنى ئۆز - ئىچىگە ئالغان كىتابتۇر.

يۇقىرىدىكى قەسەمنىڭ جاۋابى اللھ تائالانىڭ ﴿ئۇلار (يەنى جامائەلەر) دىن پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلىمىغان بىرىمۇ يوق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا مېنىڭ ئازابىم تېگىشلىك بولدى﴾ دېگەن ئايەتتە ئىپادىلىنىدۇ. قەتادە بۇ ئايەتنىڭ جاۋابى ﴿بەلكى كاپىرلار ئىماندىن باش تارتماقتا ۋە (رەسۇلۇللاھقا) مۇخالىپەتچىلىك قىلماقتا﴾ دېگەن ئايەتتە ئىپادىلىنىدۇ، دېدى. ئىبنى جەبرىمۇ بۇ قاراشقا قوشۇلدى.

﴿بەلكى كاپىرلار ئىماندىن باش تارتماقتا ۋە (رەسۇلۇللاغا) مۇخالىپەتچىلىك قىلماقتا﴾ يەنى شۈبھىسىز، بۇ قۇرئاندا ۋەز - نەسھەت ئالىدىغان كىشى ئۈچۈن ۋەز - نەسھەت، ئىبرەت ئالىدىغان كىشى ئۈچۈن ئىبرەت بار. لېكىن، كاپىرلار ئۇنىڭدىن پايدىلانمىدى. چۈنكى، ئۇلار ﴿ئىماندىن باش تارتماقتا﴾ يەنى چوڭچىلىق ۋە قىزىققانلىق قىلماقتا ﴿(رەسۇلۇللاغا) مۇخالىپەتچىلىك قىلماقتا﴾ يەنى پەيغەمبەرگە قارشىلىق، بويۇنتاۋلىق ۋە بۆلگۈنچىلىك قىلماقتا.

اللھ تائالا، پەيغەمبەرلەرگە قارشىلىق قىلغانلىقى ۋە ئاسماندىن نازىل بولغان كىتابلارنى ئىنكار قىلغانلىقى سەۋەبى بىلەن ھالاك قىلىنغان ئىلگىرىكى ئۈممەتلەرنىڭ ھالاكتى ئارقىلىق ئۇلارنى قورقۇتۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلاردىن ئىلگىرى (كۇفرى تۈپەيلىدىن) نۇرغۇن ئۈممەتلەرنى ھالاك قىلدۇق. ئۇلار

(ئازابنى كۆرگەندە) پەرياد قىلدى يەنى ئۇلارغا ئازاب كەلگەندە، ئۇلار نالە - پەرياد قىلدى ۋە اللە تائالاغا يېلىندى. ئۇلارنىڭ بۇ نالە - پەريادلىرى ئۇلار ئۈچۈن پايدا بەرمىدى. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلار بىزنىڭ ئازابىمىزنىڭ (كەلگەنلىكىنى) ھېس قىلغان چاغدا ئۇشتۇمۇتۇت قانچىدۇ. (پەرىشتىلەر ئۇلارغا مەسخىرە قىلىپ ئېيتتى) «قاچماڭلار، باياشات تۇرمۇشۇڭلارغا، تۇرالغۇ جايىڭلارغا قايتىڭلار، سىلەردىن (مۇھىم ئىشلاردا مەسلىھەت) سورىلىشى مۇمكىن»﴾⁽¹⁾.

ئەبۇداۋۇد تەيالىسى تەمىمىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن اللە تائالانىڭ: ﴿ئۇلار (ئازابنى كۆرگەندە) پەرياد قىلدى، ھالبۇكى، (بۇ) قاچىدىغان ۋاقىت ئەمەس﴾ دېگەن ئايىتىنىڭ مەنىسى ھەققىدە سورىدىم. ئۇ: بۇ نالە - پەرياد قىلىدىغان، ئازابتىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولىدىغان ۋاقىت ئەمەس دېگەنلىك بولىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى. مۇھەممەد ئىبنى كەئب اللە تائالانىڭ: ﴿ئۇلار (ئازابنى كۆرگەندە) پەرياد قىلدى، ھالبۇكى، (بۇ) قاچىدىغان ۋاقىت ئەمەس﴾ دېگەن سۆزى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: ئۇلار دۇنياغا قايتىش ئىمكانىيىتى يوق يىر ۋاقىتتا تەۋھىد بىلەن پەرياد قىلىدۇ ۋە دەرھال بىر - بىرىگە تەۋبە قىلىشتىن نەسەھەت قىلىشىدۇ. قەتادە مۇنداق دەيدۇ: ئۇلار ئازابنى كۆرگەن ۋاقىتتا، تەۋبە قىلىشقا ئالدىرىشىدۇ. ﴿ئۇلار (ئازابنى كۆرگەندە) پەرياد قىلدى، ھالبۇكى، (بۇ) قاچىدىغان ۋاقىت ئەمەس﴾ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇجاھىد: بۇ قاچىدىغان ۋاقىت ئەمەس ۋە نالە - پەرياد پايدا بېرىدىغان ۋاقىتمۇ ئەمەس، دېدى.

* * * * *

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۗ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كٰذِبٌ ﴿١٠﴾ اٰجَعَلِ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاجِدًا ۗ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ﴿١١﴾ وَاَنْطَلَقَ اَلْمَلَاۗءُ مِنْهُمْ اَنْ اَمْسُوْا وَاَصْبِرُوْا عَلٰٓى ءِالِهٰتِكُمْ ۗ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرٰدُ ﴿١٢﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْاَمَلَةِ الْاٰخِرَةِ ۗ اِنَّ هٰذَا اِلَّا اَحْتِلٰقٌ ﴿١٣﴾ اَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَاۗ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيۗۗ بَلْ لَمَّا يَدُوْقُوْا عَذَابِ ﴿١٤﴾ اَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزٰٓئِن رَّحْمَةِ رَبِّكَ اَلْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ﴿١٥﴾ اَمْرٌ لَّهُمْ مَّلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيَرْتَقُوْا فِى الْاَسْبَابِ ﴿١٦﴾ جُنْدٌ مَّا هٰذَا لِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١٧﴾

ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن بىر ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلگەنلىكىگە ئۇلار ھەيران قېلىشتى، كاپىرلار ئېيتتى: «بۇ بىر يالغانچى سېھىرگەردۇر»⁽⁴⁾. ئۇ نۇرغۇن ئىلاھلارنى بىر ئىلاھ قىلماقچىمۇ؟ بۇ ھەقىقەتەن غەلىتە ئىش»⁽⁵⁾. ئۇلارنىڭ (يەنى قۇرەيشنىڭ) كاتتىلىرى (سورۇنلىرىدىن) قوزغىلىپ چىقىپ ئېيتتى: «سىلەر مېڭىڭلار، مەبۇدلىرىڭلارغا ئىبادەت قىلىشتا چىڭ تۇرۇڭلار، بۇ ھەقىقەتەن (بىزدىن) ئىرادە قىلىنىدىغان بىر ئىش (يەنى مۇھەممەد سىلەرنى دىنىڭلاردىن تاندۇرۇپ، سىلەرگە ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلۈك قازىنىشىنى ئىرادە قىلىدۇ)⁽⁶⁾. بۇنى بىز باشقا بىر دىندىن (يەنى ناسارا دىنىدىكىلەردىن) ئاڭلىمىدۇق، بۇ پەقەت ئويدۇرمىدۇر»⁽⁷⁾. قۇرئان بىزگە نازىل بولماي ئۇنىڭغا نازىل

(1) سۈرە ئەنبىيا 12 — 13 - ئايەتلەر.

بولدىمۇ؟» بەلكى ئۇلار مېنىڭ زىكرىم (يەنى قۇرئان) دىن شەكىتدۇر، بەلكى ئۇلار تېخى مېنىڭ ئازابىمنى تېتىغىنى يوق⁽⁸⁾. ياكى ئۇلاردا غالىب، ناھايىتى كەرەملىك پەرۋەردىگارنىڭ رەھىمىنىڭ خەزىنىلىرى بارمۇ؟⁽⁹⁾ ياكى ئۇلار ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پادىشاھلىقىغا ئىگىمۇ؟ (ئەگەر ئۇلار ئىگە بولسا، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىدىغان) شوتىلارغا چىقسۇن⁽¹⁰⁾. ئۇلار (رەسۇلۇللاغا قارشى) جامائەلەردىن ئۇيۇشقان مەغلۇب قىلىنىدىغان قوشۇندۇر⁽¹¹⁾.

مۇشرىكلارنىڭ پەيغەمبەرلىك، تەۋھىد ۋە قۇرئاندىن ھەيران قېلىشى توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە مۇشرىكلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇش خەۋەر بەرگۈچى ۋە ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتىلگەنلىكىدىن ھەيران قالغانلىقىدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن بىر ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلگەنلىكىگە ئۇلار ھەيران قېلىشتى» يەنى ئۇلار بۇ پەيغەمبەرنىڭ ئۆزلىرىگە ئوخشاش ئىنسان ئىكەنلىكىدىن ھەيران قېلىشتى. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئىنسانلارنىڭ بىرىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا): ئىنسانلار (يەنى كاپىرلار) نى (اللە نىڭ ئازابىدىن) ئاگاھلاندىرغىن، مۆمىنلەرگە پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا (قىلغان ياخشى ئەمەللىرى ئۈچۈن) يۇقىرى ئورۇنغا ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن، دەپ ۋەھى قىلغانلىقىمىزدىن ئۇلار ئەجەپلىنەمدۇ؟ كاپىرلار: «بۇ ھەقىقەتەن ئاشكارا سېھىرگەردۇر» دېدى⁽¹⁾.

«كاپىرلار ئېيتتى: «بۇ بىر يالغانچى سېھىرگەردۇر. ئۇ نۇرغۇن ئىلاھلارنى بىر ئىلاھ قىلماقچىمۇ؟» يەنى ئۇ مەبۇد بىردۇر، ئۇنىڭدىن باشقا مەبۇد بەرھەق يوقتۇر دەمدۇ؟ مۇشرىكلار بۇنى ئىنكار قىلدى. ئۇلار اللە تائالاغا قىلغان شېرىكلىرىنى تاشلاشقا بۇيرۇلغانلىقىدىن ئەجەپلىنىدى. چۈنكى، ئۇلار بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشتا ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئىزىدىن ماڭغان، شېرىكلىك بولسا دىللىرىغا ئورناپ كەتكەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئەنە شۇ شېرىكىنى دىللىرىدىن چىقىرىپ تاشلاشقا ۋە اللە تائالانى بىر دەپ بىلىشكە چاقىرغاندا، ئۇلار بۇنى ناھايىتى چوڭ ئىش ساناپ ھەيران قېلىشتى. ئۇلار: «ئۇ نۇرغۇن ئىلاھلارنى بىر ئىلاھ قىلماقچىمۇ؟ بۇ ھەقىقەتەن غەلىتە ئىش» دېدى. «ئۇلارنىڭ (يەنى قۇرەيشنىڭ) كاتتىلىرى (سورۇنلىرىدىن) قوزغىلىپ چىقىپ ئېيتتى» يەنى ئۇلارنىڭ چوڭلىرى، يېتەكچىلىرى ۋە باشلىقلىرى مۇنداق دېيىشتى: «سىلەر مېڭىڭلار» يەنى دىنىڭلارنى داۋاملاشتۇرۇڭلار «مەبۇدلىرىڭلارغا ئىبادەت قىلىشتا چىڭ تۇرۇڭلار» يەنى مۇھەممەد سىلەرنى چاقىرغان تەۋھىدنى قوبۇل قىلماڭلار.

«بۇ ھەقىقەتەن (بىزدىن) ئىرادە قىلىنىدىغان بىر ئىش» بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى ھەققىدە ئىبنى جەرر: مۇنداق دەيدۇ: ھەقىقەتەن مۇھەممەد بىزنى بۇ تەۋھىدكە چاقىرىش ئارقىلىق، ئۈستۈڭلاردىن شان - شەرەپ ۋە ئۈستۈنلۈك قازىنىشنى ۋە ئۆزىگە سىلەردىن بولغان بىر تۈركۈم ئەگەشكۈچىلەرنىڭ بولۇشىنى خالايدۇ. بىز ئۇنىڭ بۇ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشمايمىز.

بۇ ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى توغرىسىدا

(1) سۈرە يۇنۇس 2 - ئايەت.

ئەبۇجەئفەر ئىبنى جەرر، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئەبۇتالىب ئاغرىپ قالغان ۋاقتىدا قۇرەيشلىك بىر نەچچە كىشى ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئەبۇجەھلىمۇ بار ئىدى. ئۇلار: قېرىندىشىڭنىڭ ئوغلى ھەققىدەن ئىلاھلىرىمىزنى تىللايدۇ، ئانى قىلىدۇ، مانى قىلىدۇ، ئۇنداق دەيدۇ، مۇنداق دەيدۇ، ئۇنىڭغا ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى توسقان بولساڭ ئىكەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇتالىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى چاقىرتىپ كەلدى. ئۇ ئۆيگە كىرگەندە ئۇلار بىلەن ئەبۇتالىبنىڭ ئارىلىقىدا بىر كىشى ئولتۇرغۇدەك ئورۇن بار ئىدى. لەنتى ئەبۇجەھل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەبۇتالىپنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ قېلىشىدىن، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا ئەبۇتالىبنىڭ مېھرىبانلىق كۆرسىتىشىدىن ئەنسىرەپ، ناھايىتى چاققانلىق بىلەن ئۇ بوش ئورۇندا ئولتۇرۇۋالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغۇدەك ئورۇن تاپالمىدى - دە، بوسۇغۇدىلا ئولتۇردى. ئەبۇتالىپ ئۇنىڭغا: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! قەۋمىڭ ئۈستۈڭدىن شىكايەت قىلىۋاتىدۇ، ئۇلارنىڭ دېيىشىچە سەن ئۇلارنىڭ ئىلاھلىرىغا تىل تەككۈزۈپ بىر نەرسىلەرنى دەيدىكەنسەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن شىكايەت قىلىپ كەلگەنلەرمۇ ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىر مۇنچە گەپلەرنى قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغىسىغا: «ئى تاغا! شۇبھىسىزكى، مەن ئۇلارنىڭ پەقەت بىر سۆزنى دېيىشىنى، بۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل ئەرەبلەرنىڭ ئۇلارغا ئەگىشىشىنى ۋە ئەجەملەرنىڭ ئۇلارغا جىزيە تۆلىشىنى ئىرادە قىلدىم» دېدى. ئۇلار ئۇنىڭ سۆزىدىن چۆچۈپ كەتتى. ئۇلار: بىر سۆز؟! بىزنىڭ جېنىمىز ئاتاڭ ئۈچۈن پىدا بولسۇنكى، ئون سۆز بولسىمۇ بولىدۇ، ئۇ قايسى سۆز؟ دېدى. ئەبۇتالىپمۇ: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! ئۇ قايسى سۆز؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ تائالادىن باشقا ھېچ ئىلاھ بەرھەق يوقتۇر» دېگەن سۆزدۇر، دېدى. ئۇلار ھۇدۇققان ۋە كىيىملىرىنى قېقىشقان ھالەتتە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ كېتىپ: «ئۇ نۇرغۇن ئىلاھلارنى بىر ئىلاھ قىلماقچىمۇ؟ بۇ ھەقىقەتەن غەلىتە ئىش» دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايەتتىن باشلاپ تاكى «بەلكى تېخى ئۇلار مېنىڭ ئازابىمنى تېتىغىنى يوق» دېگەن ئايەتكىچە نازىل بولدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد ۋە نەسەئى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلدى.

«بۇنى بىز باشقا بىر دىندىن (يەنى ناسارا دىنىدىكىلەردىن) ئاڭلىمىدۇق» يەنى مۇھەممەد بىزنى چاقىرىۋاتقان نەرسە تەۋھىدىنى بىز ئاخىرقى دىن خرىستىئان دىنىدىكىلەردىن ئاڭلىمىدۇق. ئەۋفىي، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مۇشرىكلار ئەگەر بۇ قۇرئان ھەق بولسىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ناسارالار بىزگە بۇ قۇرئان ھەققىدە خەۋەر قىلغان بولاتتى، دېدى.

«بۇ پەقەت ئويدۇرمىدۇر» بۇ ئايەتنىڭ مەنىسىنى مۇجاھىد ۋە قەتادە: بۇ پەقەت يالغاندۇر، دېگەنلىك بولىدۇ، دېدى.

«قۇرئان بىزگە نازىل بولماي ئۇنىڭغا نازىل بولدىمۇ؟» يەنى ئۇلار قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇلارنىڭ ئىچىدىن پەقەت مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولۇشىنى ناھايىتى يىراق ساندى. بۇ ھەقتە اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار: «بۇ قۇرئان نېمىشقا ئىككى شەھەر (يەنى مەككە بىلەن تائىف ئادەملىرىدىن) بىر كاتتا ئادەمگە نازىل قىلىنمىدى؟» دېيىشتى. پەرۋەردىگارىڭنىڭ رەھىمىتىنى ئۇلار تەقسىم قىلىپ بېرەمدۇ؟ بىز ئۇلارنىڭ ھاياتى دۇنيادىكى رىزقىنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تەقسىم قىلدۇق، ئۇلارنىڭ بەزىسى بەزىسىنى (ھەق بېرىپ) ئىشقا سالىسۇن دەپ، ئۇلارنىڭ بەزىسىنىڭ دەرىجىسىنى بەزىسىدىن ئۈستۈن قىلدۇق»⁽¹⁾ شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا

(1) سۈرە زۇخروفى 31 — 32 - ئايەتلەر.

قۇرئاننىڭ نازىل بولۇشىنى يىراق ساناپ، ئۆزلىرىنىڭ نەقەدەر نادان ۋە ئەقىلنىڭ كام ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان بۇ سۆزنى قىلدى.

﴿بەلكى ئۇلار تېخى مېنىڭ ئازابىمنى تېتىغىنى يوق﴾ يەنى ئۇلار مۇشۇنداق بىمەنە سۆزنى دېيىشىدۇ. چۈنكى، ئۇلار بۇ سۆزنى قىلغان ۋاقتىقىچە ئاللا تائالانىڭ ئازاب - ئوقۇبىتىنى تېتىغىنى يوق. ئۇلار دېگەن سۆزلىرىنىڭ ۋە ئىنكار قىلغان نەرسىلىرىنىڭ ئاقۇبىتىنى كەلگۈسىدە، جەھەننەم ئوتىغا قاتتىق ئىتتىرىلگەن چاغدا چوقۇم بىلىدۇ.

ئاللا تائالا كېيىنكى ئايەتلەردە ئۆز زاتىدىن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئاللا تائالا ئۆز مۈلكىنى تەسەررۇپ قىلغۇچىدۇر، خالىغىنىنى قىلغۇچىدۇر، كىمگە نېمىنى بېرىشنى خالىسا شۇنى بېرىدۇ. خالىغان كىشىنى ئەزىز قىلىدۇ، خالىغان كىشىنى خار قىلىدۇ. خالىغان كىشىنى ھىدايەت قىلىدۇ، خالىغان كىشىنى ئازدۇرىدۇ. بەندىلىرىدىن خالىغان كىشىگە ئۆز ئەمرى بىلەن ۋەھىي قىلىدۇ، خالىغان كىشىنىڭ قەلبلىرىنى پىچەتلىۋېتىدۇ. ئاندىن ئۇنى ئاللا تائالادىن باشقا ھېچكىم ھىدايەت قىلالمايدۇ. شەك - شۈبھىسىزكى، بەندىلەر ھېچ بىر ئىشقا ئىگىدارچىلىق قىلالمايدۇ. ئۇلار پادىشاھلىقنى تەسەررۇپ قىلىشتا زەررىچىلىكىمۇ ھوقۇقى بولمايدۇ. ئۇلار ھەتتا قىلچىلىكىمۇ نەرسىگە ئىگە بولالمايدۇ.

ئاللا تائالا شۇنچا ئۇلارنى ئەيىبلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ياكى ئۇلاردا غالىب، ناھايىتى كەرەملىك پەرۋەردىگارىڭىزنىڭ رەھىمىتىنىڭ خەزىنىلىرى بارمۇ؟﴾ يەنى ئاللا تائالا تەڭداشسىز غالىب ۋە كېرەملىك، خالىغان كىشىگە خالىغان نەرسىنى بەرگۈچى زاتتۇر.

بۇ ھەقتە ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ياكى ئۇلارنىڭ پادىشاھلىقتىن نېسىۋىسى بارمۇ؟﴾ (ھېچقانداق نېسىۋىسى يوق) ئەگەر بولسىدىغان بولسا (زىيادە بېخىللىقتىن) ئۇلار كىشىلەرگە قىلچىلىك نەرسە بەرمەيدۇ. ياكى ئۇلار ئاللا ئۆز پەزىلىدىن كىشىلەرگە بەرگەن نەرسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بېرىلگەن پەيغەمبەرلىككە) ھەسەت قىلىشامدۇ؟ بىز ھەقىقەتەن ئىبراھىم ئەۋلادىغا كىتاب، ھېكمەت بەردۇق ۋە ئۇلارغا بۈيۈك پادىشاھلىق بەردۇق. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) نىڭ ئىچىدە ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئىمان ئېيتقانلارمۇ بار، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈگەنلەرمۇ بار، ئۇلارغا (ئۇلارنىڭ كۇفۇرىغا جازا بېرىش يۈزىسىدىن) جەھەننەمنىڭ يېنىپ تۇرغان ئوتى يېتەرلىكتۇر⁽¹⁾ ﴿ئەگەر پەرۋەردىگارىڭىزنىڭ رەھىمەت خەزىنىلىرى سىلەرنىڭ قولۇڭلاردا بولسا، چىقىمىدىن (يەنى تۈگەپ كېتىشىدىن) قورقۇپ، چوقۇم بېخىللىق قىلاتتىڭلار، ئىنسان بېخىل كېلىدۇ﴾ دېگىن⁽²⁾.

بۇ ئايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە كاپىرلارنىڭ قىلمىشلىرى ئەيىبلەنىدۇ. چۈنكى، ئۇلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئىنكار قىلدى، ئاللا تائالا سالىھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنىڭ ئۇنىڭغا ئېيتقان سۆزلىرىدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئارىمىزدىن ئۇنىڭغا ۋەھىي نازىل قىلىندىمۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇ يالغانچىدۇر، مۇتەكەببىردۇر.﴾ ئۇلار ئەتە (يەنى ئاخىرەتتە) كىمنىڭ يالغانچى، مۇتەكەببىر ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ⁽³⁾.

﴿ياكى ئۇلار ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پادىشاھلىقىغا ئىگىمۇ؟﴾ (ئەگەر ئۇلار ئىگە بولسا، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىدىغان) شوتلارغا چىقسۇن

(1) سۈرە نىسا 53 — 55 - ئايەتكىچە.

(2) سۈرە ئىبرا 100 - ئايەت.

(3) سۈرە قەمەر 25 — 26 - ئايەتلەر.

يەنى ئەگەر ئۇلاردا شۇ پادىشاھلىق بولسا، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىدىغان شوتلارغا چىقسۇن.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما، مۇجاھىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير، قەتادە ۋە باشقىلار: بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى، ئاسمانغا ئۆلىشىدىغان يوللارنى تاپسۇن دېگەنلىك بولدى، دېدى. زەھەك: بۇ يەتتىنچى ئاسمانغا چىقسۇن دېگەنلىك بولدى، دېدى.

﴿ئۇلار (رەسۇلۇللاغا قارشى) جامائەلەردىن ئۇيۇشقان مەغلۇب قىلىنىدىغان قوشۇندۇر﴾ يەنى ئەنە شۇلار ھەقىكەتتە ئەگىشىشتىن چوڭچىلىق قىلىپ ئىماندىن باش تارتقان ۋە پەيغەمبەرگە قارشىلىق قىلغان قوشۇندۇر. ئۇلار كەلگۈسىدە خۇددى ئۇلاردىن ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلىپ ھالاك قىلىنغان جامائەلەرگە ئوخشاش مەغلۇب قىلىنىدۇ ۋە ھالاك قىلىنىدۇ.

اللھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ياكى ئۇلار «بىز (مۇھەممەد ئۈستىدىن) غالىب قەۋمىمىز» دەمدۇ؟ (مۇشرىكلار) توپى مەغلۇب قىلىنىدۇ، ئارقىغا قاراپ قاچىدۇ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلارغا بېرىلىدىغان ئازاب بۇلا ئەمەس)، قىيامەت ئۇلارغا (ئازاب قىلىنىش) ۋەدە قىلىنغان ۋاقتتۇر، قىيامەت تېخىمۇ قىيىندۇر، تېخىمۇ جاپالىقتۇر﴾⁽¹⁾.

* * * * *

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمٌ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ﴿١٤﴾
 أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٥﴾ إِنَّ كُلًّا إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُولَ فَحَقَّ عِقَابُ ﴿١٦﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَتُّوْلَاءٍ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٧﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

ئۇلاردىن (يەنى قۇرەيش مۇشرىكلىرىدىن) ئىلگىرى نۇھ قەۋمى، ئاد (قەۋمى) ۋە قوزۇقلار ئىككىسى بىرگە (قەۋمى) (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلدى⁽¹²⁾. سەمۇد قەۋمى، لۇت قەۋمى ۋە ئەيىكلىكلەر (يەنى شۇئەيب ئەلەيھىسسالام قەۋمى) مۇ (پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلدى)، ئەنە شۇلار (پەيغەمبەرلەرگە قارشى ئۇيۇشقان) جامائەلەر ئىدى⁽¹³⁾. ئۇلار (يەنى جامائەلەر) دىن پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلمىغان بىرىمۇ يوق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا مېنىڭ ئازابىم تېگىشلىك بولدى⁽¹⁴⁾. بۇلار (يەنى مەككە مۇشرىكلىرى) پەقەت بىر ئاۋاز (يەنى بىرىنچى قېتىملىق سۇر) نىلا كۈتسۇن، ئۇ قايتىلانمايدۇ⁽¹⁵⁾. ئۇلار (مەسخىرە قىلىش يولى بىلەن): «پەرۋەردىگارىمىز! (سەن بىزگە ئازابتىن ۋەدە قىلغان) نېسىۋىمىزنى بىزگە بالدۇرراق - قىيامەت كۈنىدىن ئىلگىرى بەرگىن» دېيىشتى⁽¹⁶⁾.

ھالاك قىلىنغان بۇرۇنقى قەۋملەردىن ئىبىرەت ئېلىش توغرىسىدا

اللھ تائالا بۇ ئايەتلەردە ئىلگىرىكى ئۈممەتلەرنىڭ پەيغەمبەرلەرگە قارشىلىق قىلىشى ۋە پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلىشى سەۋەبىدىن ئۇلارغا چۈشكەن مۇسەبەت ۋە ئازاب - ئوقۇبەتلەردىن خەۋەر قىلىدۇ: ئۇلارنىڭ قىسسىسى بۇندىن ئىلگىرى نۇرغۇن ئورۇنلاردا تەپسىلىي بايان قىلىندى.

(1) سۈرە قەمەر 44 — 46 - ئايەتكىچە.

«ئەنە شۇلار (پەيغەمبەرلەرگە قارشى ئۇيۇشقان) جامائەلەر ئىدى» يەنى سىلەرگە قارىغاندا ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتى، مال - مۈلكى ۋە ئەۋلادلىرى كۆپ ئىدى. بۇلارغا پەرۋەردىگارنىڭ ئازابى كەلگەندە ئۇ نەرسىلىرى ئاللا تائالانىڭ ئازابىدىن ھېچ بىر نەرسىنى ئۇلاردىن توسۇپ قالالمىدى.

«ئۇلار (يەنى جامائەلەر) دىن پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلمىغان بىرىمۇ يوق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا مېنىڭ ئازابىم تېگىشلىك بولدى» خىتاب قىلىنغۇچىلارنىڭ ئۇنىڭدىن قاتتىق ئىبرەت ئېلىشى ئۈچۈن، بۇرۇنقىلارنىڭ ھالاك قىلىنىش سەۋەبى ئۇلارنىڭ پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغانلىقى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بەردى.

«بۇلار (يەنى مەككە مۇشرىكلىرى) پەقەت بىر ئاۋاز (يەنى بىرىنچى قېتىملىق سۇر) نىلا كۈتسۇن، ئۇ قايتىلانمايدۇ» مالىك، زەيد ئىبنى ئەسلىمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۇ ئاۋاز ئىككىنچى قېتىم قايتىلانمايدۇ. يەنى ئۇلار قىيامەتنىڭ تۇيۇقسىز كېلىشىنىلا كۈتسۇن. قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرى ئاللىبۇرۇنلا كېلىپ بولىدۇ. يەنى قىيامەت يېقىنلاشتى. بۇ ئاۋاز قىيامەتكە چېلىنغان سۇر ئاۋازى بولۇپ، ئاللا تائالا ئىسرافىل ئەلەيھىسسالامنى سۇرنى سوزۇپ چېلىشقا بۇيرۇيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاللا تائالا ساقلانغان كىشىدىن باشقا، ئاسمان ۋە زېمىن ئەھلىدىن ھېچكىم قالماي قاتتىق قورقۇنۇپ ئىچىدە قالىدۇ.

«ئۇلار (مەسخىرە قىلىش يولى بىلەن): «پەرۋەردىگارمىز! (سەن بىزگە ئازابتىن ۋەدە قىلغان) نېسىۋىمىزنى بىزگە بالدۇرراق قىيامەت كۈنىدىن ئىلگىرى بەرگىن» دېيىشتى» بۇ ئاللا تائالا تەرىپىدىن مۇشرىكلار ئۆزلىرىگە تېگىشلىك بولغان ئازابنىڭ بالدۇر كېلىشىنى تىلەپ قىلغان دۇئاسىنى ئەيىبلەشتىن ئىبارەتتۇر.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما، مۇجاھىد، زەھھاك، ھەسەن ۋە بىر قانچە كىشىلەر: ئۇلار ئازابنىڭ بالدۇر كېلىشىنى سورىدى، دېدى. قەتادە يۇقىرىدىكىلەرنىڭ سۆزىگە: «ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار» (ئەگەر بۇ (يەنى قۇرئان) سېنىڭ تەرىپىڭدىن نازىل بولغان ھەقىقەت بولمىغان بولسا، ئاسماندىن ئۈستىمىزگە تاش ياغدۇرغىن، ياكى بىزنى قاتتىق ئازاب بىلەن جازالىغىن!)»⁽¹⁾ دېگەن سۆزىمۇ قىلغان دەپ قوشۇپ قويدى.

بەزى تەپسىر شۇناسلار: مۇشرىكلار ئەگەر جەننەت ھەقىقەتەن بار بولسا، جەننەتتىكى نېسىۋىلىرىمىز بالدۇرراق بېرىلسۇن، دەپ ئۇنىڭغا بۇ دۇنيادىلا ئېرىشىشنى سوراشتى، دېدى. ئۇلارنىڭ بۇ سۆزى كېلىدىغان ئازابنى مەسخىرە قىلىش ۋە ئۇنى ئىنكار قىلىش ئۈچۈن دېيىلگەن سۆزدۇر.

ئىبنى جەرر مۇنداق دەيدۇ: ئۇلار دۇنيادىكى ئۆزلىرىگە تېگىشلىك بولغان ياخشى - يامانلىقلىرىنىڭ بالدۇرراق بولۇشىنى سوراشتى. ئۇنىڭ بۇ سۆزى مۇۋاپىق سۆزدۇر. زەھھاك ۋە ئىسمائىل ئىبنى ئەبۇخالىدلارمۇ ئۇنىڭغا يېقىن كېلىدىغان سۆزلەرنى بايان قىلدى.

بۇ سۆزنى ئۇلار مەسخىرە قىلىش ۋە ئازابنى يىراق ساناپ يۈزىدىن دېگەندە، ئاللا تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇلاردىن كەلگەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلىشقا بۇيرۇدى. سەۋر قىلغاندا، ئاخىرقى نۇسرەت ۋە ئۇتۇقنىڭ ئۇنىڭغا مەنسۇپ بولىدىغانلىقىدىن خۇش خەۋەر بەردى.

* * * * *

(1) سۈرە ئەنفال 32 - ئايەت.

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ ۗ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٧﴾ إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ
مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۗ كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاثَيْنَهُ
الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ﴿١٠﴾

ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، (دېندى) كۈچلۈك بەندىمىز داۋۇدنى ئەسلىگىن، ئۇ ھەقىقەتەن
الله غا ئىتائەت قىلغۇچى ئىدى⁽¹⁷⁾. بىز ھەقىقەتەن تاغلارنى (داۋۇدقا) بويسۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلار داۋۇد
بىلەن ئەتىگىنى - ئاخشىمى تەسبىھ ئېيتاتتى⁽¹⁸⁾. قۇشلارنىمۇ ئۇنىڭغا بويسۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلارمۇ
(تەرەپ - تەرەپتىن) توپلىنىپ، داۋۇد بىلەن بىللە تەسبىھ ئېيتاتتى، (تاغلارنىڭ، قۇشلارنىڭ) ھەممىسى
الله غا ئىتائەت قىلغۇچىدۇر⁽¹⁹⁾. داۋۇدنىڭ سەلتەنىتىنى كۈچەيتتۇق، ئۇنىڭغا ھېكمەت ۋە (ھەممە ئادەم
چۈشىنىدىغان) روشەن سۆز - ئىبارىلەرنى ئاتا قىلدۇق⁽²⁰⁾.

داۋۇد ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا

الله تائالا بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى داۋۇد ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتە توختالدى: ئۇ ھەقىقەتەن بىلىملىك
ۋە ئىش - ئەمەلدە قابىلىيەتلىك ئىدى. قەتادە: داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا ئىبادەت قىلىشتا كۈچ - قۇۋۋەت،
ئىسلامنى چۈشىنىشتە چوڭقۇر ئىلىم بىرىلگەن، دېدى. ھەدىسلەردە كېلىشىچە داۋۇد ئەلەيھىسسالام
كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ئۆمرىنىڭ يېرىمىنى روزا تۇتۇش بىلەن ئۆتكۈزگەن
ئىدى. بۇ ھەقتە ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت
قىلىدۇ: «الله تائالاغا ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان ناماز داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىزىدۇر، الله تائالاغا ئەڭ
سۆيۈملۈك بولغان روزا، داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ روزىسىدۇر. ئۇ كېچىنىڭ يېرىمىگىچە ئۇخلايتتى. قالغان
يېرىمىنىڭ ئۈچتىن ئىككىسىدە ناماز ئوقۇيتتى. ئۈچتىن بىرىدە يەنە ئۇخلايتتى. بىر كۈن روزا تۇتۇپ، بىر
كۈن تۇتمايتتى. دۈشمەنگە يولۇقسا قاچمايتتى، ئۇ ھەقىقەتەن الله تائالاغا ناھايىتى ئىتائەت قىلغۇچى
ئىدى» يەنى ئۇ بارلىق ئىشلىرىدا الله تائالاغا تەرەپكە يۈزلىنەتتى.

﴿بىز ھەقىقەتەن تاغلارنى (داۋۇدقا) بويسۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلار داۋۇد بىلەن ئەتىگىنى - ئاخشىمى
تەسبىھ ئېيتاتتى﴾ يەنى ھەقىقەتەن الله تائالا تاغلارنى كۈن چىققان ۋە كۈن پاتقان ۋاقتىدا داۋۇد
ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە تەسبىھ ئېيتىشقا بويسۇندۇرۇپ بەرگەن ئىدى.

الله تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى تاغلار! ئى قۇشلار! داۋۇد بىلەن بىرلىكتە تەسبىھ
ئېيتىڭلار﴾ (دېدۇق)⁽¹⁾ يەنى قۇشلارمۇ داۋۇد ئەلەيھىسسالام تەسبىھ ئېيتقاندا تەسبىھ ئېيتاتتى. ئەگەر
قۇشلار ھاۋادا ئۇچۇپ كېتىۋېتىپ ئۇنىڭ زەبۇرنى يېقىملىق ئاۋاز بىلەن قىرائەت قىلىپ تەسبىھ
ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىسا، ئۇ يەردىن ئۇچۇپ كېتەلمەي، ھاۋادا توختاپ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تەسبىھ
ئېيتاتتى. ئېگىز تاغلارمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ بۇ ئاۋازنى تەكرارلايتتى، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ تەسبىھ ئېيتاتتى.
ئىبنى جەرىر، ئابدۇللاھ ئىبنى ھارس ئىبنى نۇۋفەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئىبنى
ئاباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما چاشكا نامىزىنى ئوقۇمايتتى، ئۇنى مەن ئۇممۇھاننىڭ قېشىغا ئېلىپ
كىرىپ، سىز بۇنىڭغا ماڭا دەپ بەرگەنلىرىڭىزنى دەپ بېرىڭ دېدىم. ئۇ مۇنداق دېدى: پەيغەمبەر

(1) سۈرە سەبەئ 10 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئەلەيھىسسالام پەتھى كۈنى ئۆيۈمگە كىرىپ مېنى بىر چىلەك سۇ ۋە بىر پارچە رەخت تەييارلاشقا بۇيرۇدى، ئۇ شۇ رەخت بىلەن ئارىمىزنى تۇسۇپ يۇيۇندى، ئاندىن يىغىلىپ قالغان سۇنى ئۆينىڭ ئەتراپلىرىغا چاچتى، ئاندىن سەككىز رەكئەت ناماز ئوقۇدى. شۇ ۋاقىت چاشكا ۋاقتى ئىدى. ئۇ نامازنىڭ قىيامى، رۇكۇسى، سەجدىسى ۋە تەشەھۇدلىرى ئۇزۇن - قىسقىلىقتا ئاساسەن بىر - بىرىگە ئوخشاش ئىدى. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ئۆيىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ: مەن قۇرئاننىڭ ئۇ بېشىدىن بۇ بېشىغىچە ئوقۇپ چاشكا ۋاقتى نامىزنى بىلىمگەن ئىدىم، پەقەت ئەمدىلا بىلىدىم، ﴿ئۇلار داۋۇد بىلەن ئەتىگىنى - ئاخشىمى تەسبىھ ئىپاتتى﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ ئىشراق نامىزى قېنى؟ دەيتتىم، دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ چاشكا نامىزىنى ئىشراق نامىزى دەيدىغان بولدى.

﴿قۇشلىرىنىمۇ ئۇنىڭغا بويىسۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلارمۇ (تەرەپ - تەرەپتىن) توپلىنىپ، داۋۇد بىلەن بىللە تەسبىھ ئىپاتتى ھاۋادا توختاپ تۇرۇپ تەسبىھ ئىپاتتى. (تاغلارنىڭ، قۇشلىرىنىڭ) ھەممىسى ئاللاھقا ئىتائەت قىلغۇچىدۇر﴾ يەنى ئاللاھ تائالاغا ئىتائەت قىلغۇچى، داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ تەسبىھ ئىپاتتىدۇر. سەئىد ئىبنى جۇبەير، قەتادە ۋە مالىك قاتارلىقلار زەيد ئىبنى ئەسلىم ۋە ئىبنى زەيدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿تاغلارنىڭ، قۇشلىرىنىڭ) ھەممىسى ئاللاھقا ئىتائەت قىلغۇچىدۇر﴾ يەنى ئاللاھ تائالاغا بويىسۇنغۇچىلاردۇر.

﴿داۋۇدنىڭ سەلتەنتىنى كۈچەيتتۇق﴾ يەنى بىز ئۇنىڭغا پادىشاھلارنىڭ ھاجىتى چۈشىدىغان بارلىق نەرسىلەر تولۇق قىلىنغان، مۇكەممەل بىر پادىشاھلىقنى ئاتا قىلدۇق. ئىبنى ئەبۇنەجىھ، مۇجاھىدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: داۋۇد ئەلەيھىسسالام دۇنيا ئەھلى ئىچىدىكى ئەڭ كۈچلۈك پادىشاھ ئىدى.

﴿ئۇنىڭغا ھېكمەت ئاتا قىلدۇق﴾ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى ھەققىدە مۇجاھىد مۇنداق دېدى: يەنى ئۇنىڭغا چۈشەنچە ۋە ئەقىل - ئىدراك ئاتا قىلدۇق. قەتادە مۇنداق دېدى: ئاللاھ تائالانىڭ كىتابى ۋە ئۇ كىتابقا ئەگەشكۈچىلەرنى ئاتا قىلدۇق دېگەنلىك بولسۇن. سۇددى: ﴿ھېكمەت﴾ يەنى پەيغەمبەرلىك ئاتا قىلدۇق دېگەنلىكتۇر، دېدى.

﴿ۋە (ھەممە ئادەم چۈشىنىدىغان) روشەن سۆز - ئىبارىلەرنى ئاتا قىلدۇق﴾ قازى شۇرەيھ ۋە شەئبى: "روشەن سۆز - ئىبارىلەر" دېگەندىن گۇۋاھچىلار ۋە قەسەملەر كۆزدە تۇتىلىدۇ، دېدى. قەتادە: دەۋلەتگە ئىككى گۇۋاھچى لازىم ياكى ئۈستىدىن دەۋا قىلىنغۇچى بىر قېتىم قەسەم قىلىش لازىم. مانا بۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ، مۆمىنلەرنىڭ ۋە سالىھ كىشىلەرنىڭ ھەق بىلەن ناھەقنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىغان روشەن سۆز - ئىبارىلىرىدۇر. ئۇنداق قىلىش بۇ ئۈمىتنىڭ قىيامەتكىچىلىك بولغان ھۆكىمىدۇر، دېدى. ئەبۇئابدىرراھمان سۈلەيمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش، دېدى. مۇجاھىد ۋە سۇددىلار: بۇ ئايەتتىن ھۆكۈمنى توغرا قىلىش ۋە ئۇنى چۈشىنىش كۆزدە تۇتۇلىدۇ، دېدى. مۇجاھىد يەنە: ئۇ، سۆز ۋە ھۆكۈمدە ھەق - ناھەقنى ئايرىشتۇر، دېدى. بۇ سۆز يۇقىرىدىكىلەرنىڭ سۆزلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئىبنى جەرىرمۇ بۇ قاراشقا قوشۇلدى.

* * * * *

﴿ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٣٨﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيَّ دَاوُدَ فَفَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بِنَى بَعْضُنَا عَلَيَّ بَعْضٌ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ

سَوَاءٍ الصِّرَاطِ ﴿١٦﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَإِي نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿١٧﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ^ط وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ^ط وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿١٨﴾ فَعَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ^ط وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿١٩﴾

(ئى مۇھەممەد!) دەۋا قىلغۇچىلارنىڭ قىسسىسى ساڭا يەتتىمۇ؟ ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (داۋۇد ئىبادەت قىلىۋاتقان) مەسجىدنىڭ تېمىدىن ئارتىلىپ چۈشۈشتى ⁽²¹⁾. ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار داۋۇدنىڭ يېنىغا كىردى. داۋۇد ئۇلاردىن قورقتى، ئۇلار (داۋۇدقا): «قورقىمىغىن، بىز بىرىمىز - بىرىمىزگە چىقىلغان ئىككى دەۋاگەرىمىز، بىزنىڭ ئارىمىزدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم قىلغىن، ناھەق ھۆكۈم چىقارمىغىن، بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن» دېدى ⁽²²⁾. (ئۇلارنىڭ بىرى) «شۈبھىسىزكى، مېنىڭ بۇ قېرىندىشىمنىڭ 99 ساغلىقى بار، مېنىڭ بىر ساغلىقىم بار، قېرىندىشىم ئۇ بىر ساغلىقىنىمۇ ماڭا بەرگىن دەيدۇ، (ئارىمىزدا بۇ توغرىلۇق مۇنازىرە بولۇپ) ئۇ مېنى سۆزدە يېڭىپ قويدى» دېدى ⁽²³⁾. داۋۇد ئېيتتى: «ئۇ سېنىڭ ساغلىقىڭنى ئۆزىڭنىڭ ساغلىقىلىرىغا قوشۇۋېلىشنى تەلەپ قىلىپ راستلا سېنى بوزەك قىلىپتۇ، نۇرغۇن شېرىكلەر (يەنى دوستلار)، شۈبھىسىزكى، بىر - بىرىگە چىقىلىدۇ، پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارلا (بىر - بىرىگە چىقىلمايدۇ) بۇلار ئازدۇر». داۋۇد بىزنىڭ ئۇنى سىنىغانلىقىمىزنى بىلدى. پەرۋەردىگارىدىن مەغپىرەت تەلەپ قىلدى، سەجدىگە باردى. (اللە غا) تەۋبە قىلدى ⁽²⁴⁾. بىز ئۇنىڭ خاتالىقىنى ئەپۋ قىلدۇق، ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ئەلۋەتتە يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقىۋەتكە ئىگە بولىدۇ ⁽²⁵⁾.

ئىككى دەۋاگەرنىڭ قىسسىسى توغرىسىدا

تەپسىر شۇناسلار بۇ ئايەتلەر ھەققىدە كۆپىنچىسى بەنى ئىسرائىلغا دائىر قىسسىلەردىن ئېلىنغان بىر قىسسىنى بايان قىلدى. بۇ قىسسىدە ئەگىشىشكە تېگىشلىك بىرەرمۇ ساغلام ھەدىس يوق. ئىبنى ئەبۇھاتەمەمۇ بۇ ھەقتە يەزىد رەققاشى ئارقىلىق ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بىر ھەدىس رىۋايەت قىلغان. گەرچە يەزىد ياخشى كىشىلەردىن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھەدىس شۇناسلارنىڭ كۆز قارىشىدا رىۋايەت قىلغان ھەدىسى ئاجىز ھېسابلىنىدىغان كىشىلەردىندۇر. شۇڭا بۇ قىسسىنى ئوقۇپ قويۇشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ توغرا خاتالىقىنى اللە تائالانىڭ ئۆزىلا بىلگۈچىدۇر. شۈبھىسىزكى، قۇرئان ھەقتۇر، ئۇنىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەرمۇ ھەقتۇر.

«داۋۇد ئۇلاردىن قورقتى» يەنى ئۇنىڭدا قورقۇش يۈز بەرگەن ئىدى. چۈنكى، ئۇ مەسچىتىدە بولۇپ، مەسچىت ئۇنىڭ قورۇسىدىكى ئەڭ ياخشى ئورۇندا ئىدى. شۇ كۈنى ئۇ ئۆزىنىڭ قېشىغا ھېچكىمنىڭ كىرمەسلىكىنى جەكلىگەن ئىدى. ئۇ ئىككى كىشىنىڭ مەسچىتنىڭ تېمىدىن ئارتىلىپ ئۆزىنىڭ قېشىغا چۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆردى، ئۇ ئىككى كىشى ئۆزلىرىنىڭ دەۋاسىنى سوراپ قويۇشى ئۈچۈن داۋۇدنى ئارىغا

ئېلىۋالدى. ﴿ئارىمىزدا بۇ توغرىلۇق مۇنازىرە بولۇپ﴾ ئۇ مېنى سۆزدە يېڭىپ قويدى ﴿يەنى سۆزدە مەندىن ئۈستۈن كەلدى.

﴿داۋۇد بىزنىڭ ئۇنى سىنىغانلىقىمىزنى بىلدى﴾ ئەلى ئىبنى ئەبۇتەلھە، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: يەنى بىز ئۇنى سىنىدۇق. ﴿پەرۋەردىگارىدىن مەغپىرەت تەلەپ قىلدى، سەجدىگە باردى﴾ يەنى سەجدە قىلدى. ﴿(اللە غا) تەۋبە قىلدى. بىز ئۇنىڭ خاتالىقىنى ئەپۋ قىلدۇق﴾ يەنى ئۇنىڭدىن سادىر بولغان خاتالىق ھەققىدە تەن ياخشى كىشىلەرنىڭ ياخشىلىقى، اللە تائالاغا يېقىن بەندىلەرنىڭ يامانلىقى ھېسابلىنىدۇ، دېگەن جۈملىنىڭ ئىچىگە كىرىدۇ.

سۈرە سادنىڭ سەجدىسى توغرىسىدا

سۈرە سادنىڭ سەجدىسى ۋاجىب سەجدىلەردىن ئەمەس. بەلكى، ئۇ شۈكۈر ئادا قىلىش سەجدىسىدۇر. بۇ ھەقتە ئىمام ئەھمەد، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ساد سۈرىسىدىكى سەجدە، ۋاجىب سەجدىلەردىن ئەمەس. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇ سۈرىدە سەجدە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، ئەبۇداۋۇد، تىرمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلدى. ئىمام نەسەئى يەنە بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەققىدە تەن ساد سۈرىسىدە سەجدە قىلدى ۋە: ﴿داۋۇد ئەلەيھىسسالام ئۇ سەجدىنى تەۋبە قىلىش يۈزىسىدىن قىلدى، بىز بولساق شۈكۈر قىلىش ئۈچۈن قىلىمىز﴾ دېدى.

ئىمام بۇخارىمۇ بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە ئەۋۋامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ساد سۈرىسىنىڭ سەجدىسى توغرىلۇق مۇجاھىدىتىن سورىدىم. مۇجاھىد: مەن ئىبنى ئابباستىن: قايسى ئورۇندا سەجدە قىلىدىك؟ دەپ سورىغىنىمدا، ئىبنى ئابباس ماڭا: اللە تائالانىڭ ﴿ئىبراھىمنىڭ ئەۋلادىدىن داۋۇد، سۈلەيمان، ئەيىۋب، يۈسۈپ، مۇسا، ھارۇنلارنى ھىدايەت قىلدۇق﴾⁽¹⁾ ئەنە شۇلار (يەنى مەزكۇر پەيغەمبەرلەر) اللە ھىدايەت قىلغان كىشىلەردۇر، ئۇلارنىڭ يولىغا ئەگەشكىن⁽²⁾ دېگەن ئايەتلىرىنى ئوقۇمىدىڭمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا ئىقتىدا قىلىشقا بۇيرۇلغان، داۋۇد ئەلەيھىسسالام سۈرە سادتا تىلغا ئېلىنغان سەجدىنى قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ سەجدە قىلدى، دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدى.

ئىمام ئەبۇداۋۇد، ئەبۇسەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبەردە تۇرۇپ سۈرە سادنى ئوقۇدى، ئوقۇپ سەجدە بار يەرگە يەتكەندە مۇنبەردىن چۈشۈپ سەجدە قىلدى. باشقىلارمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە سەجدە قىلدى. يەنە بىر كۈنى ئۇ يەنە ئۇ سۈرىنى ئوقۇدى، سەجدىگە كەلگەندە كىشىلەر سەجدىگە تەييارلىنىۋېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ﴿ئۇ ھەققىدە تەن بىر پەيغەمبەرنىڭ تەۋبە سەجدىسىدۇر، بىراق مەن سىلەرنىڭ سەجدە قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىڭلارنى كۆردۈم﴾ دېدى ۋە مۇنبەردىن چۈشۈپ سەجدە قىلدى.

(1) سۈرە ئەنئام 84 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە ئەنئام 90 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

﴿ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ئەلۋەتتە يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقىۋەتكە ئىگە بولىدۇ﴾ يەنى داۋۇد ئەلەيھىسسالام تەۋبە قىلغان ۋە پادىشاھلىقىدا تولۇق ئادالەت يۈرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن، قىيامەت كۈنى ئاللا تائالا ئۇنى ئۆزىگە يېقىن بەندىلەردىن قىلىدۇ ۋە جەننەتتە يۇقىرى دەرىجىلەرگە ئىگە قىلىدۇ. ئىمام مۇسلىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئادالەت يۈرگۈزگۈچىلەر قىيامەت كۈنى ناھايىتى شەپقەتلىك ئاللا تائالانىڭ ئوڭ يېنىدىن، نۇرلۇق مۇنبەرلەر ئۈستىدىن ئورۇن ئالىدۇ، ئاللا تائالانىڭ ھەر ئىككى تەرىپى ئوڭدۇر⁽¹⁾، ئۇلار ئائىلىسىدىكىلەرگە ۋە قول ئاستىدىكى كىشىلەرگە ئادالەت يۈرگۈزگەن كىشىلەردۇر. * * * * *

يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

ئى داۋۇد! سېنى بىز ھەقىقەتەن يەر يۈزىدە خەلىپە قىلدۇق، كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقارغىن، نەپسى خاھىشقا ئەگەشمىگىنىكى، ئۇ سېنى ئاللا نىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، ئاللا نىڭ يولىدىن ئازغانلار ھېساب كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) نى ئۇنتۇغانلىقىلىرى ئۈچۈن ھەقىقەتەن قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ⁽²⁶⁾.

پادىشاھ ۋە ھوقۇقدارلارغا ۋەسىيەت قىلىش توغرىسىدا

بۇ، ئاللا تائالانىڭ پادىشاھ ۋە ھوقۇقدارلارغا ئۇلارنىڭ كىشىلەر ئارىسىدا ئاللا تائالانىڭ دەرگاھىدىن نازىل قىلىنغان ھەقىقەت بىلەن ھۆكۈم قىلىشى ۋە ئۇنىڭدىن ئادىشىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قىلغان ۋەسىيەتدۇر. ئەگەر ئۇلار ئۇنداق قىلمىسا، ئاللا تائالانىڭ يولىدىن گۇمراھلىققا چىقىپ كەتكەن بولىدۇ. ئاللا تائالا ئۆزىنىڭ يولىدىن ئازغان، قىيامەت كۈنىنى ئۇنتۇغان كىشىلەرگە قاتتىق ئازاب - ئوقۇبەت بىلەن ئاگاھلاندۇرۇش بەردى.

ئىبنى ئەبۇھاتەم، ئىبراھىم ئەبۇزەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئىبراھىم ئەبۇزەرگە ساماۋىي كىتاب ئوقۇيدىغان كىشى ئىدى. ۋەلىد ئىبنى ئابدۇلمەلىك ئۇنىڭغا: سەن ھەقىقەتەن ئىلگىرىكى كىتابنى ئوقۇغان ئادەمسەن، قۇرئاننىمۇ ئوقۇدۇڭ ۋە چۈشەندىڭ، خەلىپە ھېسابقا تارتىلامدۇ؟ دەپ سورىدى. ئىبراھىم: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! سۆزلەيمۇ؟ دېدى. ئۇ: سۆزلەۋەر دېدى. ئىبراھىم: ئى مۆمىنلەرنىڭ باشلىقى! ئاللا تائالانىڭ ئالدىدا سەن ھۆرمەتلىكمۇ ياكى داۋۇد ئەلەيھىسسالاممۇ؟ شۈبھىسىزكى، ئاللا تائالا ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلىك ۋە خەلىپىلىكنى بىراقلا بەرگەن، ئاندىن كىتابىدا ئۇنى كەلگۈسى ئازابىتىن قورقۇتۇپ ﴿ئى داۋۇد! سېنى بىز ھەقىقەتەن يەر يۈزىدە خەلىپە قىلدۇق، كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقارغىن، نەپسى خاھىشقا ئەگەشمىگىنىكى، ئۇ سېنى ئاللا نىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ﴾ دېگەن، دېدى.

﴿ئاللا نىڭ يولىدىن ئازغانلار ھېساب كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) نى ئۇنتۇغانلىقىلىرى ئۈچۈن ھەقىقەتەن قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾ سۇددى: بۇ ئايەتنى: ئۇلار قىيامەت كۈنى ئۈچۈن ياخشى

www.number.org

(1) ئەمەلەرنىڭ ئادىتىدە ئوڭ تەرەپ ياخشىلىقتىن بېشارەت بولۇپ، بۇ يەردە ئاللا تائالانىڭ ھەممىلا ئىشى ياخشىدۇر دېيەلگىچى.

ئەمەللەرنى قىلىشنى تاشلىغانلىقى سەۋەبىدىن قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ، دەپ تەپسىر قىلىدى. سۈددىنىڭ بۇ سۆزى بۇ ئايەتنىڭ ئوچۇق مەنىسىگە ئۇيغۇندۇر.

* * * * *

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنَ النَّارِ ﴿٧٧﴾ أَمْ جَعَلُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُجْعَلُ
 الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٧٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧٩﴾

ئاسماننى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنى بىكار ياراتمىدۇق، ئۇ (يەنى ئۇلارنى بىكار يارىتىلغان دەپ قاراش) كاپىرلارنىڭ گۇمانىدۇر، كاپىرلارغا دوزاختىن ۋاي ⁽²⁷⁾. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار بىلەن ئوخشاش قىلامدۇق؟ ياكى تەقۋادارلارنى فاجىرلارغا ئوخشاش قىلامدۇق؟ ⁽²⁸⁾. (بۇ) ئۇلارنىڭ ئايەتلەرنى تەپەككۈر قىلىشلىرى ئۈچۈن، ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ۋەز - نەسىھەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن بىز ساغنا نازىل قىلغان مۇبارەك كىتابتۇر ⁽²⁹⁾.

دۇنيانى يارىتىشنىڭ ھېكمىتى توغرىسىدا

الله تائالا ئىنسانلارنى بەھۇدە ياراتمىغانلىقى، ئۇلارنى پەقەت ئۆزىگە ئىبادەت قىلىش ۋە ئۆزىنى بىر ۋە بار دەپ بىلىش ئۈچۈن ياراتقانلىقى، ئاندىن قىيامەت كۈنى ئۇلارنى يىغىپ، بويسۇنغۇچىغا ساۋاب بېرىدىغانلىقى، كاپىرنى ئازاب بىلەن جازالايدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر بېرىپ، مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاسماننى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنى بىكار ياراتمىدۇق، ئۇ (يەنى ئۇلارنى بىكار يارىتىلغان دەپ قاراش) كاپىرلارنىڭ گۇمانىدۇر﴾ يەنى ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشىنى ۋە ئاخىرەتنى ئويلىمايدۇ. بەلكى، ئۇلار پەقەت بۇ دۇنياغىلا ئىشىنىدۇ. ﴿كاپىرلارغا دوزاختىن ۋاي!﴾ يەنى قىيامەت كۈنى ئۇلارغا تەييارلانغان دوزاختىن ۋاي!

الله تائالا ئادالىتى ۋە ھېكمىتى يۈزىسىدىن مۆمىنلەر بىلەن كاپىرلارنىڭ ئوتتۇرىسىنى باراۋەر قىلمايدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار بىلەن ئوخشاش قىلامدۇق؟ ياكى تەقۋادارلارنى فاجىرلارغا ئوخشاش قىلامدۇق؟﴾ يەنى بىز ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمىز، ئۇلار الله تائالانىڭ دەرگاھىدا باراۋەر ئەمەس، ئىش شۇنداق ئىكەن، بويسۇنغۇچىغا ساۋاب بېرىلىدىغان، فاجىرلار جازالىنىدىغان يەنە بىر دۇنيانىڭ بولۇشى چوقۇمدۇر. بۇ، ئەقىل - ھوشى جايىدا، توغرا كۆز قاراشقا ئىگە كىشىلەرگە ئاخىرەت ۋە ھېساب كۈنىنىڭ چوقۇم بارلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ. بىز ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشقۇچى زالىمنىڭ مال - مۈلكىنىڭ، پەرزەنتىنىڭ، نازۇنپىتىنىڭ كۆپىيىۋاتقانلىقىنى ۋە شۇ ھالەتتە ئۆلۈۋاتقانلىقىنى كۆرىمىز. ئەكسىچە الله تائالاغا بويسۇنغۇچىنىڭ قاتتىق قايغۇ - ھەسرەت ئىچىدە ئۆلۈۋاتقىنىنى كۆرىمىز. بۇ ئىككىسىگە ئادىللىق بىلەن، ئىنساپ بىلەن مۇئامىلە قىلىشتا چوقۇم ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، ھەممىنى بىلگۈچى، ئادىل، زەررىچىلىكىمۇ زۇلۇم قىلمايدىغان زاتنىڭ ھېكمىتى بارلىقى چوقۇمدۇر. بۇ ئادىللىق دۇنيادا يۈز بەرمىسە، ھېساب ۋە باراۋەرلىك ئۈچۈن يەنە بىر دۇنيانىڭ بارلىقى مۇئەييەنلىشىدۇ. قۇرئان كەرىم توغرا نىشانلارغا ۋە ئوچۇق پىكىرلەرگە باشلايدىغانلىقى ئۈچۈن الله تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿بۇ) ئۇلارنىڭ ئايەتلەرنى

تەپەككۈر قىلىشلىرى ئۈچۈن، ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ۋەز - نەسەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن بىز ساڭا نازىل قىلغان مۇبارەك كىتابتۇر.

* * * * *

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِيَنَتُ الْحَيَّادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوَهَا عَلَيَّ ط
فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

بىز داۋۇدقا سۈلەيماننى ئاتا قىلدۇق، سۈلەيمان نېمىدىگەن ياخشى بەندە! ئۇ (اللە غا) ھەقىقەتەن ئىتائەت قىلغۇچى ئىدى⁽³⁰⁾. ئۆز ۋاقتىدا كەچقۇرۇنلىقى ئۇنىڭغا ياخشى يۈگۈرۈك ئاتلار توغرىلىنى⁽³¹⁾. سۈلەيمان ئىپتىتى: «مەن ھەقىقەتەن ئاتلارنى پەرۋەردىگارىمنى ئەسەش ئۈچۈن ياخشى كۆردۈم، ئۇلار (كۆزۈمدىن) غايىب بولغۇچە (ئۇلارنى كۆزدىن كۆچۈرۈش بىلەن بولدۇم)»⁽³²⁾. سۈلەيمان ئىپتىتى: «ئاتلارنى مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار». (ئاتلار ئېلىپ كېلىنگەندىن كېيىن) سۈلەيمان ئۇلارنىڭ پاچاقلىرىنى، بويۇنلىرىنى سىلاشقا باشلىدى⁽³³⁾.

داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتلەردە داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنى بەرگەنلىكى ۋە ئۇنى پەيغەمبەر قىلغانلىقىدىن خەۋەر قىلدۇ. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿سۈلەيمان (پەيغەمبەرلىكتە، ئىلىمدە، پادىشاھلىقتا ئاتىسى) داۋۇدقا ۋارىسلىق قىلدى﴾⁽¹⁾ يەنە ئۇ پەيغەمبەرلىكتە ۋارىسلىق قىلدى. ئۇنداق بولمىغاندا، داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈز خوتۇنى بولۇپ سۈلەيماندىن باشقا ئوغۇللىرىمۇ بار ئىدى. ﴿سۈلەيمان نېمىدىگەن ياخشى بەندە! ئۇ (اللە غا) ھەقىقەتەن ئىتائەت قىلغۇچى ئىدى﴾ بۇ سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامغا ئاتالغان ماختاش بولۇپ، ئۇ اللە تائالاغا تائەت - ئىبادەت ۋە تەۋبىنى كۆپ قىلاتتى. ﴿ئۆز ۋاقتىدا كەچقۇرۇنلىقى ئۇنىڭغا ياخشى يۈگۈرۈك ئاتلار توغرىلىنى﴾ يەنى سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ سۇلتانلىق دەۋرىدە ئۇنىڭ ئالدىدىن ياخشى ۋە يۈگۈرۈك ئاتلار ئۆتكۈزۈلدى. مۇجاھىد بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: بۇنداق ئاتلار ئۆرە تۇرغاندا، ئۈچ پۈتلۈك بولۇپ، تۆتىنچى پۈتنىڭ تۇۋۇقىنى يەرگە سەل تەگكۈزۈپ تۇرىدۇ. ئەھلى سەلەپ ئۆلىمالىرىدىن بىر قانچە كىشىلەرمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش دېدى. ئىمام ئەبۇداۋۇد، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۈك ياكى خەيبەر غازىتىدىن كەلدى. ئائىشەنىڭ كارۋىتى پەردىلەنگەن ئىدى. شامال چىقىپ پەردىنىڭ بىر تەرىپىنى ئېچىۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قونچاقلىرى كۆرۈنۈپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئائىشە! بۇ نېمە؟» دېدى. ئۇ: قىزلىرىم، دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قونچاقلىرىنىڭ ئارىسىدىن يىپتىن توقۇلغان ئىككى قاناتلىق بىر ئاتنى كۆردى - دە، «بۇ نېمە؟» دېدى. ئائىشە: ئۇ ئات، دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتنىڭ ئۈستىدىكى نېمە؟» دېدى. ئۇ: ئىككى قانىتى، دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتنىڭمۇ قانىتى بولامدۇ؟» دېدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتلىرىنىڭ قاناتلىرىنىڭ

(1) سۈرە نەمل 16 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بارلىقىنى ئاڭلىمىدىڭىزمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈپ كەتتى، ئائىشە: مەن ئۇنىڭ كۈلگىنىدىن ھەتتا ئېغىز چىشىلىرىنى كۆردۈم، دەيدۇ.

﴿سۈلەيمان ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن ئاتلارنى پەرۋەردىگارىمنى ئەسلەش ئۈچۈن ياخشى كۆردۈم، ئۇلار (كۆزۈمدىن) غايىب بولغۇچە (ئۇلارنى كۆزدىن كۆچۈرۈش بىلەن بولدۇم)﴾

سەلەپ ۋە تەپسىر شۇناس ئۆلىمالاردىن بىر قانچە كىشىلەر: سۈلەيمان ئاتلارنى كۆزدىن كۆچۈرۈش بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئەسر نامىزىنىڭ ۋاقتى تۈگەپ كەتتى. كېسىپ ئېيتىشقا بولىدىكى، ئۇ بۇنى قەستەن قىلمىدى. بەلكى ئۇنۇغانلىقتىن بولدى. بۇ خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەندەك كۈنى خەندەك كولاش بىلەن بولۇپ قېلىپ ئەسر نامىزىنى كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن ئوقۇغىنى بىلەن ئوخشاشتۇر. خەندەك ھەققىدىكى بۇ ۋەقە ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ بىر نەچچە رىۋايىتى ئارقىلىق ئىسپاتلانغان. شۇ رىۋايەتلەردىن بىرىدە جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەندەك كۈنى كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ قۇرەيش كاپىرلىرىنى تىلاپ تۇرۇپ: ئىيى ئەللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن تېخى ئەسر نامىزىنى ئوقۇماستىنلا كۈن ئولتۇرۇپ كەتكىلى تاسلا قالدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەللاھ نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەنمۇ تېخى ناماز ئوقۇمىدىم» دېدى. بىز بۇتھان دېگەن يەرگە يىغىلىدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاھارەت ئالدى، بىزمۇ تاھارەت ئالدىق. كۈن ئولتۇرۇپ كەتكەن ۋاقىتتا ئەسر نامىزىنى ئوقۇدۇق، ئاندىن شام نامىزىنى ئوقۇدۇق.

﴿سۈلەيمان ئېيتتى: «ئاتلارنى مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار»﴾. (ئاتلار ئېلىپ كېلىنگەندىن كېيىن) سۈلەيمان ئۇلارنىڭ پاچاقلىرىنى، بويۇنلىرىنى سىلاشقا باشلىدى ﴿ھەسەنەسىرى بۇ ئايەت ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام ئاتلارغا قاراپ تۇرۇپ: ئەللاھ نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سىلەر مېنى پەرۋەردىگارىمنىڭ ئىبادىتىدىن يەنە بىر قېتىم توسۇپ قويماڭلار، دېدى ۋە ئۇلارنى بوغۇزلاشقا بۇيرۇق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئاتلار بوغۇزلاندى. قەتادىمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش، دېدى. سۇددى: ئۇلارنىڭ بۇيۇنلىرىنى ۋە پەيلىرى قىلىچلار بىلەن چېپىپ تاشلاندى، دېدى. ئەلى ئىبنى ئەبۇتەلھە، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: سۈلەيمان ئاتلارنى ياخشى كۆرگەنلىكتىن ئۇلارنىڭ يايلىرىنى ۋە پاچاقلىرىنى سىلاشقا باشلىدى.

ئىبنى جەرىرمۇ بۇ قاراشقا قوشۇلدى ۋە مۇنداق دېدى: سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام ھايۋاننىڭ پاچاقلىرىنى كېسىپ قىيىنمايتتى ۋە ماللىرىدىن بىرەر نىمى سەۋەبسىز ئۆلتۈرمەيتتى. ئۇ، ئاتلارنى كۆزدىن كۆچۈرۈش بىلەن بولۇپ كېتىپ نامىزىنى قازا قىلىۋاتقانلىقى ئۈچۈنلا گۇناھسىز ئاتلارنى ئۆلتۈرۈشى ئەقىلغا مۇۋاپىق ئەمەس.

ئىبنى جەرىرنىڭ بۇ قاراشىنى قوللىشىنى توغرا دەپ كەتكىلى بولمايدۇ. چۈنكى، سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ شەرىئىتىدە مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ئاتلارنى بوغۇزلاش دۇرۇس بولۇشى مۇمكىن. بولۇپمۇ، ئۇ ئاتلارغا نەزەر سېلىش بىلەن مەشغۇل بولۇپ قېلىپ نامازنىڭ ۋاقتى چىقىپ كەتكەچكە، ئەللاھ تائالانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن غەزەپلەنگەن بولسا، مۇشۇنداق قىلىشى دۇرۇس بولۇشى مۇمكىن. ئۇ، ئەللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ئاتلاردىن ئايرىلغان بولغاچقا، ئەللاھ تائالا ئۇنىڭغا ئاتلىرىنىڭ ئورنىغا ئۇلاردىنمۇ ياخشى نەرسە بولغان شامالنى بويىسۇندۇرۇپ بەردى. بۇ شامالنىڭ ئەتىگەنلىك مۇساپىسى بىر ئايلىق، كەچلىك مۇساپىسى بىر ئايلىق يول بولۇپ، سۈلەيماننىڭ ئەمرى بىلەن سۈلەيمان نەگە يول ئالسا، شۇ يەرگە قولاي ھالدا يۈرۈپ كېتەتتى. مانا بۇ ئاتتىن تېز ھەم ياخشىدۇر.

ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇقەتادە ئەبۇدەھمەننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز بىر سەھرالىق ئادەمنىڭ ئالدىغا كەلدۇق، ئۇ بىزگە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ، ئاللا تائالا ئۆزىگە ئۆگەتكەن بىلىملەردىن ماڭا ئۆگىتىشكە باشلىدى ۋە: «شەكسىز سەن ئاللا تائالاغا تەقۋادارلىق قىلىپ بىرەر ئىشنى ئاللا ئۈچۈن تاشلىساڭ، ئاللا ساڭا ئۇنىڭدىن ياخشىسىنى بېرىدۇ» دېگەن ئىدى، دېدى.

* * * * *

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَابٍ ﴿٤٠﴾

بىز ھەقىقەتەن سۈلەيماننى سىنىدۇق، ئۇنىڭ تەختى ئۈستىگە بىر جەسەدىنى تاشلىدۇق، ئاندىن ئۇ (بۇنىڭ سىناق ئىكەنلىكىنى بىلىپ) تەۋبە قىلدى ⁽³⁴⁾. سۈلەيمان ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ماڭا مەغپىرەت قىلغىن، ماڭا مەندىن كېيىن (مەندىن باشقا) ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئاتا قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن كۆپ ئاتا قىلغۇچىسىن» ⁽³⁵⁾. بىز سۈلەيمانغا شامالنى بويسۇندۇرۇپ بەردۇق. شامال سۈلەيماننىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئۇ خالىغان تەرەپكە لەرزىن ماڭاتتى ⁽³⁶⁾. ھەمدە ئۇنىڭغا (كاتتا بىنالارنى سالالايدىغان) قۇرغۇچى ۋە (دېڭىزلارغا چۆكۈپ ئۈنچە - مارجانلارنى ئېلىپ چىقالايدىغان) غەۋۋاس شەپقانلارنى بويسۇندۇرۇپ بەردۇق ⁽³⁷⁾. يەنە نۇرغۇن شەپقانلارغا ئىشكەل سېلىنغاندۇر ⁽³⁸⁾. (بىز سۈلەيمانغا ئېيتتۇقكى) «بۇ بىزنىڭ (ساڭا بەرگەن كەڭ) ئاتايمىز، (ئۇنىڭدىن سەن خالىغان كىشىگە) بەرگىن، ياكى بەرمىگىن، (بۇ ھەقتە سەندىن) ھېساب ئېلىنمايدۇ» ⁽³⁹⁾. ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقىقەتەن يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقسۆۋەتكە ئىگە بولىدۇ ⁽⁴⁰⁾.

ئاللا تائالانىڭ سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنى سىنىغانلىقى، ئاندىن ئۇنىڭغا ئالاھىدە مەرھەمەت

قىلغانلىقى توغرىسىدا

«بىز ھەقىقەتەن سۈلەيماننى سىنىدۇق. ئۇنىڭ تەختى ئۈستىگە بىر جەسەدىنى تاشلىدۇق» ئاللا تائالا ئۇنىڭ تەختى ئۈستىگە تاشلىغان بۇ جەسەتنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى توغرىسىدا توختالمىدى. بىز ئاللا تائالانىڭ ئۇنى سىناپ تەختى ئۈستىگە جەسەت تاشلىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىمىز، ئۇنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى بولسا بىلمەيمىز. بۇ ھەقتە سۆزلەنگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئىسرائىل ئەۋلادىدىن قىلىنغان رىۋايەتلەردۇر. ئۇنىڭ راست - يالغانلىقىنى بىز بىلمەيمىز.

«ئاندىن ئۇ (بۇنىڭ سىناق ئىكەنلىكىنى بىلىپ) تەۋبە قىلدى» يەنى بۇ سىناقتىن كېيىن ئۇ ئاللا تائالاغا تەۋبە قىلدى. دۇئا قىلىپ مەغپىرەت تىلدى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىگە ئۇنىڭدىن باشقا ھېچكىمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئاتا قىلىشنى تىلدى.

﴿سۈلەيمان ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ماڭا مەغپىرەت قىلغىن، ماڭا مەندىن كېيىن (مەندىن باشقا) ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئاتا قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن كۆپ ئاتا قىلغۇچىسەن»﴾ بەزى تەپسىر شۇناسلار بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى ھەققىدە: سۈلەيمان «مەندىن باشقا ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان» دېگەن سۆزى ئارقىلىق ئاللا تائالادىن، ئۆزىدىن كېيىن ئۆزىگە ئوخشاش ئىنسانلار ئىچىدىن ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى سورىدى، دېدى.

بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نۇرغۇنلىغان سەھىھ ھەدىسلەر رىۋايەت قىلىندى. ئىمام بۇخارى بۇ ئايەتنىڭ تەپسىرىدە ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەقىقەتەن ئاخشام جىنلاردىن ئىفريت مېنىڭ نامزىمنى بۇزۇۋېتىش ئۈچۈن ماڭا ئېتىلدى. ئاللا تائالا مېنىڭ ئۇنى يېڭىشىمغا ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. مەن ئۇنى مەسچىتنىڭ تۈۋرۈكلىرىدىن بىرىگە باغلاپ قويۇشنى نىيەت قىلدىم، شۇنداق قىلغان بولسام، تاڭ ئاتقاندا سىلەر ھەممىڭلار ئۇنى كۆرگەن بولاتتىڭلار. شۇ ئەسنادا قېرىندىشىم سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ﴿پەرۋەردىگارم! ماڭا مەغپىرەت قىلغىن، ماڭا مەندىن كېيىن (مەندىن باشقا) ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئاتا قىلغىن﴾ دېگەن سۆزىنى ئەسلىپ بۇ نىيەتتىن ياندىم». رەۋھ مۇنداق دېدى: ئىفريت رەسۋالارچە قوغلاندى. بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىم ۋە نەسەئىمۇ شۇنداق رىۋايەت قىلدى.

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇدەردائۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازغا تۇردى. بىز ئۇنىڭ: «ئاللا غا سېغىنىپ سەندىن پاناھ تىلەيمەن» دەۋاتقانلىقىنى، ئاندىن ئۈچ قېتىم: «ئاللا نىڭ لەنتى بىلەن ساڭا لەنەت ئوقۇيمەن» دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدۇق، ئۇ خۇددى بىر نەرسە ئېلىۋاتقانداك قولىنى سۇنۇۋاتاتتى. ئۇ نامازنى ئۇقۇپ بولغاندا بىز: ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! بىز نامازدا سېنىڭ بۇرۇن بىز ئاڭلاپ باقمىغان سۆزلەرنى دەۋاتقانلىقىڭنى ئاڭلىدۇق ۋە قوللىرىڭنى سۇنۇۋاتقانلىقىڭنى كۆردۈق، دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللا نىڭ دۈشمىنى ئېلىپ يۈزۈمنى كۆيدۈرۈش ئۈچۈن بىر پارچە ئوت يالقۇننى ئېلىپ كەلدى، مەن ئۈچ قېتىم: ئاللا غا سېغىنىپ سەندىن پاناھ تىلەيمەن، دېدىم. ئاندىن ئاللا نىڭ تولۇق لەنتى بىلەن ساڭا لەنەت ئوقۇيمەن، دەپ ئۈچ قېتىم تەكرارلىدىم، ئۇ يەنىلا چېكىنمىدى. ئاندىن ئۇنى تۇتۇپ باغلاشنى ئىرادە قىلدىم، ئاللا نامى بىلەن قەسەمكى، قېرىندىشىم سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى ئىسمىگە كەلمىگەن بولسا، ئۇ باغلانغان ھالدا تاڭ ئاتقان بولۇپ، مەدىنىلىكلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ ئويۇنچىقىغا ئايلانغان بولاتتى» دېدى.

﴿بىز سۈلەيمانغا شامالنى بويسۇندۇرۇپ بەردۇق. شامال سۈلەيماننىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئۇ خالىغان تەرەپكە لەرزىلەر ماڭاتتى﴾ ھەسەن بەسى: سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام ئاللا تائالانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئاتلارنى بوغۇزلىۋېدى، ئاللا تائالا ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭدىن ياخشى ۋە تېز يۈرىدىغان، ئەتىگەنلىك مۇساپىسى بىر ئايلىق، كەچقۇرۇنلۇق مۇساپىسى بىر ئايلىق يولنى باسالايدىغان شامالنى بويسۇندۇرۇپ بەردى. ﴿ئۇ خالىغان تەرەپكە﴾ يەنى شەھەرلەردىن ئۇ خالىغان يەرگە بارالايتتى.

﴿ھەمدە ئۇنىڭغا (كاتتا بىنالارنى سالالايدىغان) قۇرغۇچى ۋە (دېڭىزلارغا چۆكۈپ ئۈنچە - مارجانلارنى ئېلىپ چىقالايدىغان) غەۋۋاس شەيتانلارنى بويسۇندۇرۇپ بەردۇق﴾ يەنى كاتتا سارايلارنى، مىستىن، ئەينەكتىن ئاجايىپ ھەيكەللەرنى، كۆلدەك چوڭ لېگەنلەرنى، چوڭلۇقتىن مىدىرلىمايدىغان قازانلارنى ياسىيالايدىغان شەيتانلارنى، ئۇنىڭدىن باشقا ئىنساننىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان مۇشەققەتلىك ئىشلارنى قىلالايدىغان شەيتانلارنى، دېڭىز ئاستىدىن ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى ۋە دېڭىزدىن باشقا يەردە

تېپىلمايدىغان ئېسىل نەرسىلەرنى چىقىرايدىغان يەنە بىر تۈركۈم غەۋۋاس شەيتانلارنى بويسۇندۇرۇپ بەردۇق.

﴿يەنە نۇرغۇن شەيتانلارغا ئىشكەل سېلىنغاندۇر﴾ يەنى ئۇلاردىن نۇرغۇنلىرىغا ئىشكەل سېلىنغان بولۇپ، ئۇلار ھەددىدىن ئاشقان، ئاسىيلىق قىلغان، ئىشلىگىلى ئۈنمىغان ياكى قىلىش بەلگىلەپ بېرىلگەن ئىشلاردا بويسۇنمايلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلاردۇر.

﴿بىز سۈلەيمانغا ئېيتتۇقكى﴾ «بۇ بىزنىڭ (ساڭا بەرگەن كەڭ) ئاتايمىز، (ئۇنىڭدىن سەن خالىغان كىشىگە) بەرگىن، ياكى بەرمىگىن، (بۇ ھەقتە سەندىن) ھېساب ئېلىنمايدۇ» ﴿يەنى بۇ سېنىڭ بىزدىن سورىغىنىڭ بويىچە ساڭا ئاتا قىلىنغان تولۇق پادىشاھلىق ۋە مۇكەممەل سۈلتانلىقتۇر، سەن خالىغان كىشىگە بەرگىن، خالىغان كىشىگە بەرمىگىن، سەن بۇنىڭدىن ھېسابقا تارتىلمايسەن. يەنى قانداق ئىشنى قىلىشنى خالىساڭ قىلغىن، قانداق ھۆكۈم قىلىشنى خالىساڭ شۇنداق ھۆكۈم قىلغىن، ئۇ ساڭا دۇرۇس ۋە توغرا بولىدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇيرۇلغان نەرسىنى قىلىش، اللە تائالانىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن كىشىلەر ئارىسىدا ئادىل تەقسىم قىلغۇچى بولۇشتەك ئادەتتىكى بەندە سۈپەتلىك پەيغەمبەر بولۇش بىلەن، خالىغانغا بېرىدىغان، خالىغانغا بەرمەيدىغان، بۇنىڭ ئۈچۈن ھېسابقا تارتىلمايدىغان ۋە گۇناھمۇ يېزىلمايدىغان پادىشاھ سۈپەتلىك پەيغەمبەر بولۇشنى تاللاش ئىختىيارلىقى بېرىلگەندە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسلىھەتى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋالقىسىنى تاللىغان ئىدى. جىبرىئىل ئۇنىڭغا «كەمتەر بول» دېگەن ئىدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋالقىسىنى تاللىدى. چۈنكى، ئۇ اللە تائالانىڭ دەرگاھىدا قەدرى ئەڭ يۇقىرى، قىيامەتتە ئەڭ يۈكسەك مەرتىۋىگە ئىگىدۇر. گەرچە ئىككىنچىسى پادىشاھ سۈپەتلىك پەيغەمبەرلىك بولسىمۇ، ئۇمۇ ھەم دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە كاتتا دەرىجىگە ئىگىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن اللە تائالا سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامغا دۇنيادا پەيغەمبەرلىك ۋە پادىشاھلىقنى بەرگەنلىكىنى بايان قىلغاندا، ئۇنىڭ قىيامەت كۈنىمۇ اللە تائالانىڭ دەرگاھىدا چوڭ نېسىۋىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئېيتتى: ﴿ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقىقەتەن يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقىۋەتكە ئىگە بولىدۇ﴾.

* * * * *

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ ۖ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخَذَ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَآضْرَبَ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

بەندىمىز ئەيۋوبنى ئەسلىگىن، ئۇ ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىكارىغا (مىلتىغا قىلىپ): «شەيتان ماڭا ھەقىقەتەن جاپا - مۇشەققەت ۋە ئازاب يەتكۈزدى» دەپ نىدا قىلدى ﴿٤١﴾. ئۇنىڭغا: «پۇتۇڭ بىلەن يەرنى تەپكىن» دېدۇق، ئۇ پۇتى بىلەن يەرنى تېپىۋېلىدى، سۈزۈك بىر بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى. (بىز ئۇنىڭغا) «بۇ يۇيۇنسىمۇ بولىدىغان، ئىچسىمۇ بولىدىغان سوغۇق سۇدۇر» (دېدۇق) ﴿٤٢﴾. بىز ئۇنىڭ (كېسەل ۋاقتىدا ھادىسىگە ئۇچراپ يوق بولغان) ئەھلى - ئەۋلادىنى (يېغىدىن) بەردۇق، ئۇلار بىلەن بىللە بىر باراۋەر

ئارتۇق بەردۇق، (بۇ بىزنىڭ نازىل قىلغان رەھىمىمىزدۇر، ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ۋەز - نەسىھەتتۇر⁽⁴³⁾). (ئۇنىڭغا) «قولۇڭ بىلەن بىر باغلام چۆپنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن (ئايالىڭنى) ئۇرغىن. قەسىمىڭنى بۇزمىغىن» (دېدۇق). بىز ئەيىۋىنى ھەقىقەتەن سەۋرچان بايقىدۇق، ئۇ نېمىدېگەن ئوبدان بەندە! ھەقىقەتەن ئۇ (اللە غا) تەۋبە بىلەن يۈزلەنگۈچىدۇر⁽⁴⁴⁾.

ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنى، ئۇنى سىناش يۈزىسىدىن تېنىگە، مېلىغا ۋە پەرزەنتىگە بەرگەن بالالارنى بايان قىلىدۇ. ھەتتا ئۇنىڭ تېنىدە يۈرىكىدىن باشقا يىغىننىڭ ئورنىچىلىكىمۇ ساق ئورۇن قالمىغان ئىدى. ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببىتىنى، اللە تائالا ۋە اللە تائالانىڭ پەيغەمبەرگە بولغان ئىمانىنى ساقلاپ قالغان ئايالىدىن باشقا، دۇنيادا ئۇنىڭ كېسىلى ۋە باشقا ھاجەتلىرىگە ياردىمى تېگىدىغان ھېچنەمىسى قالمىغان ئىدى. ئۇنىڭ ئايالى ئون سەككىز يىل ئەتراپىدا باشقىلارغا ئىشلەپ پۇل تېپىپ، شۇنىڭ بىلەن ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنى بېقىپ، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلدى. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام ئۇندىن بۇرۇن مېلى ۋە پەرزەنتلىرى كۆپ، كۈچتۇڭگۈر ئادەم ئىدى. كېيىن بۇلارنىڭ ھەممىسى قولىدىن كەتتى. ھەتتا ئۇنىڭ ئەھۋالى شۇ دەرىجىگە يەتتىكى، ئۆزىنى قويغىلى ئالقانچىلىكلا يېرى قالغان ئىدى. ئايالىدىن باشقا يىراق - يېقىنلىرى ئۇنى تاشلاپ كەتتى. ئايالى اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن! تۇرمۇش ئېھتىياجى ئۈچۈن ئايرىلغاندىن باشقا ۋاقىتلاردا ئۇنىڭدىن كېچە - كۈندۈز ئايرىلمايتتى. ئىشقا بارغاندا تېز قايتىپ كېلەتتى. ۋاقىت ئۇزىراپ، ئەھۋالى ناچارلىشىپ، تەقدىرگە يېزىلغىنى تۈگەپ، ۋاقىت توشقاندا، ئۇ، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى، پەيغەمبەرلەرنىڭ مەبۇدى بولغان اللە تائالاغا زارلىنىپ مۇنداق دېدى: «ھەقىقەتەن مېنى بالا (يەنى قاتتىق كېسەل) ئوربۇلدى، سەن ئەڭ مەرھەمەتلىكسەن»⁽¹⁾.

«بەندىمىز ئەيىۋبنى ئەسلىگەن، ئۇ ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىغا (ئىلتىجا قىلىپ): «شەيتان ماڭا ھەقىقەتەن جاپا - مۇشەققەت ۋە ئازاب يەتكۈزدى» دەپ ئىسپات قىلدى» يەنى تېنىمگە جاپا - مۇشەققەت، مېلىم ۋە پەرزەنتىمگە بالالارنى ئېلىپ كەلدى.

شۇ پەيتتە ئەڭ مەرھەمەتلىك اللە تائالا ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، ئۇنى ئورنىدىن تۇرۇپ يەرنى تېپىشكە بۇيرۇدى. ئۇ شۇنداق قىلدى. اللە تائالا بىر بۇلاق چىقىرىپ بېرىپ، ئۇنىڭدا يۇيۇنۇشقا بۇيرۇدى. بۇ سۇ ئۇنىڭ بەدىنىدىكى بارلىق سىرتقى كېسەللەرنى ساقايتتى. ئاندىن ئۇنى يەنە بىر يەرنى ئۇرۇشقا بۇيرۇدى ۋە يەنە بىر بۇلاق چىقىرىپ بېرىپ، ئۇنىڭدىن ئىچىشكە بۇيرۇدى. ئۇ سۇنى ئىچىش بىلەن ئۇنىڭ بارلىق ئىچكى كېسەللىرى ساقايدى. سالامەتلىكى تولۇق ئەسلىگە كەلدى. شۇڭا اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنىڭغا: «پۈتۈڭ بىلەن يەرنى تەپكىن» دېدۇق، ئۇ پۈتى بىلەن يەرنى تېپىۋېتى، سۈزۈك بىر بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى. (بىز ئۇنىڭغا) «بۇ يۇيۇنۇشمۇ بولىدىغان، ئىچىشمۇ بولىدىغان سوغۇق سۇدۇر» (دېدۇق)».

ئىبنى جەرر ۋە ئىبنى ئەبۇھاتەم ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەقىقەتەن اللە نىڭ پەيغەمبىرى ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە بېرىلگەن بالالار ئىچىدە 18 يىل تۇردى. ئۇنىڭ يىراق - يېقىنلىرى ئۇنى تاشلاپ كەتتى. پەقەت ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىدىن ئىككى كىشىلا قالدى. بۇ ئىككىسى ئەتىگەن - ئاخشامدا ئۇنى يوقلايتتى. ئىككىسىنىڭ بىرى يەنە بىرىگە: بىلەمسەن اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى،

(1) سۈرە ئەنبىيا 83 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئەيىۋب ئەھلى جاھاندىن ھېچكىم قىلىپ باقمىغان بىر گۇناھنى قىلدى، دېدى. ھەمراھى ئۇنىڭغا: ئۇ قايسى گۇناھ؟ دېدى. ئۇ: 18 يىلدىن بېرى ئاللا تائالا ئۇنىڭغا رەھىم قىلىپ شىپالىق بەرمىدى، دېدى. ئۇ ئىككىسى كەچقۇرۇنلىقى ئۇنى يوقلاپ بارغان ۋاقتىدا ھېلىقى ئادەم ئۆزىنى باسالماي گېپىنى ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامغا دەۋەتتى. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام: سېنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىڭنى بىلمەيمەن، ھەقىقەتەن ئاللا تائالا بىلىدۇكى، مەن تالاش - تارتىش قىلىۋېتىپ ئاللا تائالانى زىكرى قىلغان ئىككى ئادەمنىڭ يېنىدىن ئۆتكەن ۋە ئۆيۈمگە بېرىپ ئۇلارنىڭ ھەقىقى بولمىغان ئىشتا ئاللا تائالانى زىكرى قىلغانلىقىنى يامان كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ گۇناھى ئۈچۈن كاپىيارەت بەرگەندىن باشقا گۇناھ بولغۇدەك ئىش قىلغىنىم يوق، دېدى. ئۇ ھاجەت قىلغىلى چىقاتتى. ئۇ ھاجىتىنى قىلىپ بولغاندا ئايالى ئۇنى قولىدىن يېتىلەپ ئورنىغا ئېلىپ كېلەتتى. بىر كۈنى ئۇ ھاجىتىدىن كېچىكىپ قالدى، بۇ چاغدا ئاللا تائالا ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامغا: «پۈتۈڭ بىلەن يەرنى تەپكىن» دېدۇق، ئۇ پۈتى بىلەن يەرنى تەپىۋىدى، سۈزۈك بىر بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى. (بىز ئۇنىڭغا) «بۇ يۇيۇنسىمۇ بولىدىغان، ئىچسىمۇ بولىدىغان سوغۇق سۇدۇر» (دېدۇق) دەپ ۋەھىي قىلغان ئىدى. ئايالى ئۇنى ئۇزۇن ساقلاپ، ئاندىن ئۇنىڭغا قاراپ باققىلى مېڭىۋېدى، ئەيىۋبنىڭ ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئاللا تائالا ھەقىقەتەن ئۇنى كېسىلىدىن ساقايتقان بولۇپ، ئۇ ئەڭ چىرايلىق ھالىتىگە كەلگەن ئىدى. ئايالى ئۇنى كۆرگەندە: ئاللا سېنى مۇبارەك قىلسۇن، ئاللا تائالانىڭ سىناققا ئۇچرىغان پەيغەمبىرىنى كۆردۈڭمۇ؟ ئاللا نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ئۇنىڭ ساغلام ۋاقتىدىكى ھالىتىگە سەندىن بەكرەك ئوخشايدىغان بىر مۇ ئادەمنى كۆرمىدىم، دېدى. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام: بۇ ھەقىقەتەن مەن، دېدى. ئۇنىڭ ئىككى خامىنىمى بار بولۇپ بىرى بۇغداي، يەنە بىرى ئارپا خامىنى ئىدى. ئاللا تائالا ئىككى بۇلۇتنى ئەۋەتتى، بىرى بۇغداي خامىنى ئۈستىگە كەلگەندە ئۇنىڭغا ئالتۇن تۆكۈپ توشقۇزۇۋەتتى. يەنە بىر بۇلۇت ئارپا خامىنىغا ئالتۇن تۆكۈپ توشقۇزۇۋەتتى. بۇنى ئىبنى جەرر رىۋايەت قىلغان.

ئىمام ئەھمەد، ئەبۇھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام يالغىچ يۇيۇنۇۋاتقاندا ئۈستىگە ئالتۇن چېكەتكىلەر چۈشتى. ئۇ ئۇلارنى كىيىمىگە ئۇسۇشقا باشلىدى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ پەرۋەردىگارى: ئى ئەيىۋب! مەن سېنى كۆرۈپ تۇرغىنىڭدىنمۇ باي قىلىۋەتمىدىممۇ؟ دەپ ئىدا قىلدى. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام: شۇنداق، ئى پەرۋەردىگارىم! لېكىن، مەن سېنىڭ بەرىكىتىڭدىن بەھجەت ئەمەسمەن دېدى». بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارىمۇ رىۋايەت قىلدى.

«بىز ئۇنىڭ (كېسەل ۋاقتىدا ھادىسىگە ئۇچراپ يوق بولغان) ئەھلى - ئەۋلادىنى (يېڭىدىن) بەردۇق، ئۇلار بىلەن بىللە بىر باراۋەر ئارتۇق بەردۇق، (بۇ) بىزنىڭ نازىل قىلغان رەھىمىمىزدۇر، ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ۋەز - نەسەھەتتۇر». ھەسەن ۋە قەتادە: ئاللا تائالا ئۇنىڭغا بالا - چاقىلىرىنىڭ ۋە ئەۋلادىنىڭ ئۆزىنى تىرىلدۈرۈپ بەردى ۋە ئۇلار بىلەن بىللە بىر ھەسسە ئارتۇق بەردى، دېدى.

«(بۇ) بىزنىڭ نازىل قىلغان رەھىمىمىزدۇر» يەنى بىزنىڭ ئۇنىڭغا ئاتا قىلغىنىمىز ئۇنىڭ سەۋرچانلىقى، تەۋرەنمەس ئىرادىسى، تەۋبىسى، كەمتەرلىكى ۋە ئۆزىنى تۆۋەن تۇتۇشى قاتارلىق پەزىلەتلەرگە قارىتا ئۇنىڭغا نازىل قىلغان رەھىمىمىزدۇر.

«ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ۋەز - نەسەھەتتۇر» يەنى شۇنداق قىلىشتىن مەقسەت. ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ سەۋرچانلىقىنىڭ نەتىجىسى كەڭ - كۈشادىلىك ۋە راھەتكە يېتىش ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى ئۈچۈندۇر.

﴿ئۇنىڭغا﴾ «قولۇڭ بىلەن بىر باغلام چۆپنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن (ئايالىڭنى) ئۇرغىن. قەسىمىڭنى بۇزىمىغىن» (دېدۇق) ﴿بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئەيىۈب ئەلەيھىسسالام ئايالىنىڭ بىر ئىشىنى خاتا قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئاچچىقلانغان ئىدى ۋە ئاللا تائالا ئۆزىگە شىپالىق بېرىپ ساقايسا، ئۇنى 100 قامچا ئۇرۇشقا قەسەم قىلدى. ئاللا تائالا ئۇنىڭغا شىپالىق بېرىپ ساقايغان ۋاقتىدا، ئايالىنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ياخشى خىزمىتى، مېھرى - شەپقىتى ۋە غەمخورلىقى ئۈچۈن بېرىلدىغان مۇكاپات ئايالىنى ئۇرۇش بولماسلىقى كېرەك ئىدى. شۇڭا ئاللا تائالا ئەيىۈب ئەلەيھىسسالامغا پەتۋا بېرىپ 100 تال شېخى بار بىر ساپ ئېلىپ ئايالىنى بىرنى ئۇرۇشقا بۇيرۇدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ قەسىمىنى بۇزماي ئادا قىلدى ۋە قىلغان نەزىرىنى ئورۇندى. مانا بۇ ئاللا تائالاغا تەقۋادارلىق ۋە تەۋبە قىلغان كىشى ئۈچۈن بېرىلگەن چىقىش يولىدۇر.﴾

﴿بىز ئەيىۈبنى ھەقىقەتەن سەۋرچان بايقىدۇق، ئۇ نېمىدېگەن ئوبدان بەندە! ھەقىقەتەن ئۇ (ئاللا غا) تەۋبە بىلەن يۈزلەنگۈچىدۇر﴾ ئاللا تائالا ئۇنى: ﴿ئۇ نېمىدېگەن ئوبدان بەندە! ھەقىقەتەن ئۇ (ئاللا غا) تەۋبە بىلەن يۈزلەنگۈچىدۇر﴾ دەپ ماختىدى ۋە تەرىپلىدى. ئاللا تائالا ئۆزىگە تەقۋادارلىق ۋە تەۋبە قىلغان ئادەمگە چىقىش يولى كۆرسىتىپ بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿كىمكى ئاللا دىن قورقىدىكەن، ئاللا ئۇنىڭغا چىقىش يولى بېرىدۇ. ئاللا ئۇنىڭغا ئويلىمىغان يەردىن رىزىق بېرىدۇ، كىمكى ئاللا غا تەۋەككۈل قىلسا، ئاللا ئۇنىڭغا كۇپايە قىلىدۇ، ئاللا ھەقىقەتەن مەقسىتىگە يېتەلەيدۇ، ئاللا ھەقىقەتەن ھەر بىر نەرسە ئۈچۈن مۇئەييەن مىقدار، مۇئەييەن ۋاقىت بەلگىلىدى﴾⁽¹⁾.

* * * * *

وَأَذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿١٤٦﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٤٧﴾ وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٤٨﴾ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٤٩﴾

ئىبادەتتە كۈچلۈك، (دىندا) بەسىرەتلىك بەندىلىرىمىز ئىبراھىم، ئىسھاق ۋە يەئقۇبنى ئەسلىگىن⁽⁴⁵⁾. ئۇلارنى بىز پاك - خىسەتلىك، ئاخىرەتنى ئەسلىپ تۇرىدىغان سەمىمىي كىشىلەر قىلدۇق⁽⁴⁶⁾. ئۇلار بىزنىڭ دەركاھىمىزدا ھەقىقەتەن ئالاھىدە تاللانغان كىشىلەردۇر، ھەقىقەتەن ياخشى كىشىلەردۇر⁽⁴⁷⁾. ئىسمائىلنى، ئىلىيەسەنى ۋە زۇلكىفلىنى ئەسلىگىن، (ئۇلارنىڭ) ھەممىسى ياخشىلاردىندۇر⁽⁴⁸⁾.

ئالاھىدە تاللانغان ياخشى پەيغەمبەرلەرنىڭ بايانى توغرىسىدا

ئاللا تائالا بەندىلىرىدىن ئىبادەتكار پەيغەمبەرلىرىنىڭ پەزىلەتلىرى ھەققىدە خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىبادەتتە كۈچلۈك، (دىندا) بەسىرەتلىك بەندىلىرىمىز ئىبراھىم، ئىسھاق ۋە يەئقۇبنى ئەسلىگىن﴾ يەنى ئەنە شۇلار ياخشى ئەمەل، پايدىلىق ئىلىم، ئىبادەتتە كۈچلۈك ۋە نەزەر دائىرىسى كەڭ، بولۇش بىلەن دەرىجىسى يۇقىرى قىلىنغانلاردۇر.

(1) سۈرە تالاق 2 — 3 - ئايەتلەر.

ئەلى ئىبنى ئەبۇتەلھە، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئىبادەتتە كۈچلۈك» دېمەك، ئىبادەتتە بوشىشىپ قالمايدىغان، ئىبادەتخۇمار دېمەكتۇر. «بەسەرەتلىك» دېمەك، دىندا ئالىم بولۇش دېمەكتۇر. قەتادە ۋە سۇددى: ئۇلار ئىبادەتتە كۈچ - قۇۋۋەت، دىننى چۈشىنىشتە چوڭقۇر چۈشەنچە بېرىلگەن كىشىلەردۇر، دېدى.

«ئۇلارنى بىز پاك - خىسەتلىك، ئاخىرەتنى ئەسلىپ تۇرىدىغان سەمىمىي كىشىلەر قىلدۇق» بۇ ھەقتە مۇجاھىد: يەنى ئۇلارنى بىز ئاخىرەت ئۈچۈنلا ئەمەل قىلىدىغان، ئاخىرەتتىن باشقا ئوي - خىيالدا بولمايدىغان كىشىلەر قىلدۇق، دېدى. سۇددى: ئۇلارنىڭ ئىشى ئاخىرەتنى ئەسلىش ۋە ئاخىرەت ئۈچۈنلا ئەمەل - ئىبادەت قىلىشتۇر، دېدى.

مالىك ئىبنى دىنار مۇنداق دەيدۇ: اللە تائالا ئۇلارنىڭ دىللىرىدىن دۇنياغا بېرىلىش ۋە ئۇنى ئويلاشنى چىقىرىۋېتىپ، ئاخىرەتنى ياخشى كۆرىدىغان ۋە ئاخىرەتنى ئەسلىپ تۇرىدىغان، ئىخلاسمەن خالىس كىشىلەردىن قىلدى. قەتادە: ئۇلار كىشىلەرگە ئاخىرەتنى ئەسلىتەتتى ۋە ئاخىرەت ئۈچۈن ئەمەل قىلىشقا ۋەز ئىبتاتتى، دېدى.

«ئۇلار بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقىقەتەن ئالاھىدە تاللانغان كىشىلەردۇر، ھەقىقەتەن ياخشى كىشىلەردۇر» يەنى ئۇلار ئالاھىدە تاللىنىپ چىقىلغان ياخشى كىشىلەردۇر.

«ئىسمائىلنى، ئىلىيەسەنى ۋە زۇلكىفلىنى ئەسلىگىن، (ئۇلارنىڭ) ھەممىسى ياخشىلاردىندۇر» سۈرە ئەنئىبادا بۇلارنىڭ قىسسىلىرى ۋە خەۋەرلىرى تولۇق بايان قىلىنغانچا بۇ يەردە قايتا توختالمايمىز.

«بۇ ۋەز - نەسەھەتتۇر» يەنى بۇ ھەق - ناھەقنى ئايرىغۇچىدۇر، ئۇنىڭدا ۋەز - نەسەھەت ئالدىدىغان كىشى ئۈچۈن ۋەز - نەسەھەت باردۇر. سۇددى: يەنى بۇ ۋەز - نەسەھەت قۇرئان كەرىمدىن ئىبارەتتۇر، دېدى.

* * * * *

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَعَابٍ ﴿١١﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ مُمْتَحَنَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ

فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكِّهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿١٣﴾ * وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْكَرْبِ أَرْبَابٌ ﴿١٤﴾ هَذَا مَا

تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٥﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿١٦﴾

بۇ ۋەز - نەسەھەتتۇر، تەقۋادارلارغا ئەلۋەتتە ياخشى ئاقىۋەت بار⁽⁴⁹⁾. (ئۇ) تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارغا ئۇنىڭ دەۋازىلىرى ئوچۇقتۇر⁽⁵⁰⁾. ئۇلار جەننەتلەردە تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتلەردە نۇرغۇن مېۋىلەرنى، نۇرغۇن شارابلارنى تەلەپ قىلىپ (ئەكەلدۈرۈپ) تۇرىدۇ⁽⁵¹⁾. ئۇلارنىڭ يانلىرىدا ئەرلىرىدىن غەيرىگە كۆز سالمايدىغان، ياش قۇرامى ئوخشاش جۈپتىلىرى بولىدۇ⁽⁵²⁾. بۇ سىلەرگە قىيامەت كۈنىدە ۋەدە قىلىنغان نېمەتتۇر⁽⁵³⁾. بۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ ئاتايمىزدۇركى، ئۇ ھەرگىز تۈگىمەيدۇ⁽⁵⁴⁾.

سائادەتمەنلەرنىڭ ئاخىرى بارىدىغان جايى توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە سائادەتمەن مۆمىن بەندىلىرى ئۈچۈن ئاخىرەتتە ھەقىقەتەن ياخشى ئاقىۋەتنىڭ بارلىقىدىن خەۋەر بېرىدۇ، ئۇ ئاقىۋەت بولسىمۇ ئاخىرى قايتىدىغان جايغا بېرىشتۇر. اللە تائالا ئۇ جايىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «(ئۇ) تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەردىن ئىبارەت بولۇپ ئۇلارغا ئۇنىڭ دەۋازىلىرى ئوچۇقتۇر». يەنى ئۇلار كەلگەن ۋاقتىدا جەننەتنىڭ ئىشىكلىرى ئۇلار ئۈچۈن ئوچۇق بولىدۇ.

﴿ئۇلار جەننەتلەردە تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ﴾ بەزىلەر بۇ ئايەت ھەققىدە: ئۇلار پەردىلەر بىلەن زىننەتلەنگەن كارۋاتلار ئۈستىدە بەدەشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇشىدۇ، دېدى.

﴿ئۇلار جەننەتلەردە نۇرغۇن مېۋىلەرنى، نۇرغۇن شارابلارنى تەلەپ قىلىپ (ئەكەلدۈرۈپ) تۇرىدۇ﴾ يەنى ئۇلار قانچىلىك تەلەپ قىلسا، شۇنچىلىك ھازىر قىلىنىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ خالىغىنى بويىچە ﴿شارابلار﴾ تەييارلىنىدۇ. يەنى قايسى خىلدىكىنى تەلەپ قىلسا، جەننەت خادىملىرى شۇ خىلدىكىنى ئۇلارغا ئېلىپ كېلىدۇ. تۆۋەندىكى ئايەتمۇ بۇنى تەكىتلەيدۇ: ﴿ئېقىپ تۇرغان شارابتىن تولدۇرۇلغان پىيالى، چەينەك، جاملارنى ئۇلارغا ئايلىنىپ سۇنۇپ تۇرىدۇ﴾⁽¹⁾.

﴿ئۇلارنىڭ يانىلىرىدا ئەرلىرىدىن غەيرىگە كۆز سالمايدىغان، ياش قۇرامى ئوخشاش جۇپتىلىرى بولىدۇ﴾ يەنى ئۇلارنىڭ جۇپتىلىرى ئۆز ئەرلىرىدىن باشقىلارغا كۆز قىرىنى سالمايدۇ. بۇ جۇپتىلەرنىڭ ياش قۇرامى ئوخشاش بولىدۇ. بۇ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما، مۇجاھىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير، مۇھەممەد ئىبنى كەئب ۋە سۇدى قاتارلىقلارنىڭ سۆزىنىڭ مەزمۇنىدۇر.

﴿بۇ سىلەرگە قىيامەت كۈنىدە ۋەدە قىلىنغان نېمەتتۇر﴾ يەنى مانا بۇلار بىز دېگەن جەننەتنىڭ سۈپىتىدۇر، بۇ جەننەتنى ئاللا تائالا تەقۋادار بەندىلىرىگە ۋەدە قىلدى، ئۇلار قىيامەت كۈنى قەبرىلىرىدىن تۇرۇپ ئوتتىن سالامەت بولغاندىن كېيىن ئۇ جەننەتنىڭ كىشىلىرىدىن بولىدۇ.

ئاللا تائالا بۇ جەننەتنىڭ ئەبەدىل - ئەبەد تۈگىمەيدىغانلىقىنى خەۋەر قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿بۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ ئاتايمىزدۇركى، ئۇ ھەرگىز تۈگىمەيدۇ﴾.

ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنىڭ ئىلكىڭلاردىكى نەرسىلەر تۈگەيدۇ، ئاللا نىڭ دەرگاھىدىكى نەرسىلەر تۈگىمەستۇر﴾⁽²⁾ ﴿بۇ ئۇلارغا قىلىنغان ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان ئىنئامدۇر﴾⁽³⁾ ﴿ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا ئەلۋەتتە ئۈزلۈكسىز ساۋاب بېرىلىدۇ﴾⁽⁴⁾ ﴿ئۇنىڭ مېۋىلىرى تۈگىمەيدۇ، ھەمىشە سايە چۈشۈپ تۇرىدۇ، ئەنە شۇ تەقۋادارلارنىڭ ئاقىۋەت بارىدىغان جايىدۇر؛ كاپىرلارنىڭ ئاقىۋەت بارىدىغان جايى دوزاختۇر﴾⁽⁵⁾ بۇ ھەقتە كەلگەن ئايەتلەر ناھايىتى كۆپتۇر.

* * * * *

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّيغِينَ لَشَرَّ مَنَابٍ ﴿١٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْاَلِهَادُ ﴿١٩﴾ هَذَا فَلْيَذوقوه
 حَمِيمٌ وَعَسَاقُ ﴿٢٠﴾ وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖمَ اَزْوَاجٌ ﴿٢١﴾ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ط لَا مَرْحَبًا بِهٖمَ ؕ اِيَّاهُمْ
 صَالُوا النَّارِ ﴿٢٢﴾ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ط اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٣﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ
 قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٢٤﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ
 الْاَشْرَارِ ﴿٢٥﴾ اَتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا اَمْ رَاغَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ﴿٢٦﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لِحَقُّ نَخَاصُمِ اَهْلِ النَّارِ ﴿٢٧﴾

(1) سۈرە ۋاقىئە 18 - ئايەت.
 (2) سۈرە نەھل 96 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.
 (3) سۈرە ھۇد 108 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.
 (4) سۈرە فۇسسەلەت 8 - ئايەت.
 (5) سۈرە رەئىد 35 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.

بۇ (ھەقىقەتتۇر)، كاپىرلارنىڭ (ئاخىرەتتە بولىدىغان جايى) ھەقىقەتەن ئەڭ يامان جايدۇر⁽⁵⁵⁾. ئۇ جەھەننەمدۇر، ئۇلار جەھەننەمگە كىرىدۇ، ئۇ نېمىدېگەن يامان جاي! ⁽⁵⁶⁾. بۇ (كۆيدۈرگۈچى) قىزىق سۇدۇر، قان - يىرىغىدۇر، ئۇلار بۇنى تېتىسۇن⁽⁵⁷⁾. يەنە (ئۇلارغا) مۇشۇ خىلدىكى باشقا تۈرلۈك ئازابلار بار⁽⁵⁸⁾. (ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن دوزاخقا كىرگەن چاغدا، ئەگەشتۈرگۈچىلەرگە ئېيتىلىدۇ) «بۇ جامائە سىلەر بىلەن بىرگە كىرگۈچىدۇر». (ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئېيتىدۇ) «ئۇلار قارشى ئېلىنمايدۇ، ئۇلار چوقۇم (بىزگە ئوخشاش) ئازابنى تېتىغۇچىدۇر»⁽⁵⁹⁾. ئەگەشكۈچىلەر ئېيتىدۇ: «بەلكى سىلەر قارشى ئېلىنمايسىلەر، سىلەر ئازابنى بىزگە ئېلىپ كەلدىڭلار (يەنى بىزنى ئازدۇرۇپ دوزاخقا كىرىشىمىزگە سەۋەبچى بولدىڭلار)، بۇ نېمىدېگەن يامان جاي!»⁽⁶⁰⁾. ئۇلار (يەنى ئەگەشكۈچىلەر): «پەرۋەردىگارمىز! بىزگە بۇ ئازابنى ئېلىپ كەلگەن ئادەمگە دوزاخ ئازابىنى ئىككى ھەسسە زىيادە قىلغىن» دەيدۇ⁽⁶¹⁾. ئۇلار (يەنى كاپىرلارنىڭ كاتتىباشلىرى) ئېيتىدۇ: «بىز (دۇنيادىكى چاغدا) يامانلاردىن ھېسابلايدىغان ئادەملەرنى (يەنى مۆمىنلەرنى) (دوزاختا) كۆرمەيمىزغۇ؟»⁽⁶²⁾. ئۇلارنى بىز (دۇنيادىكى چاغدا) مەسخىرە قىلاتتۇقمۇ؟ ياكى ئۇلاردىن كۆزلەر ئېغىپ كەتتىمۇ؟ (يەنى ياكى ئۇلار دوزاختا بىز بىلەن بىللە تۇرسىمۇ كۆرمەيۋاتامدۇق؟)»⁽⁶³⁾. ئەھلى دوزاخنىڭ بۇ رەۋىشتە ئۆزئارا چاڭچاللىشىشى چوقۇمدۇر⁽⁶⁴⁾.

بەختسىزلەرنىڭ ئاقىۋىتى توغرىسىدا

اللە تائالا سائادەتمەن كىشىلەرنىڭ ئاقىۋىتىنى بايان قىلىش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ئارقىدىنلا بەختسىزلەرنىڭ قىيامەت ۋە ھېساب كۈنىدىكى ھالى، ئۇلارنىڭ ئاخىرى قايتىدىغان جايى ۋە ئاقىۋىتى ھەققىدە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿بۇ (ھەقىقەتتۇر)، كاپىرلارنىڭ (ئاخىرەتتە بولىدىغان جايى) ھەقىقەتەن ئەڭ يامان جايدۇر﴾ يەنى ئۇلار اللە تائالانىڭ ئىتائىتىدىن چىققان، پەيغەمبەرلەرگە قارشىلىق قىلغانلاردۇر.

ئاندىن اللە تائالا ئۇ جايىنى ئىزاھلاپ مۇنداق دېدى: ﴿ئۇ جەھەننەمدۇر، ئۇلار جەھەننەمگە كىرىدۇ﴾ ئۇلار جەھەننەمگە كىرگەندە، جەھەننەم ئۇلارنىڭ پۈتۈن ئەتراپىدىن ئورنىلىدۇ. ﴿ئۇ نېمىدېگەن يامان جاي! بۇ (كۆيدۈرگۈچى) قىزىق سۇدۇر، قان - يىرىغىدۇر، ئۇلار بۇنى تېتىسۇن﴾ «بۇ كۆيدۈرگۈچى سۇ» ئەڭ چېكىگە يەتكەن قايناق سۇدۇر. ئەمما «بۇ قان - يىرىڭ» بولسا دەل ئۇنىڭ ئەكسىچە بولۇپ، سۇغۇقلىقىدىن ئىچكۈچىگە بەرداشلىق بېرەلمىگۈدەك دەرىجىدە ئازاب ئېلىپ كېلىدىغان قان - يىرىغىدۇر. ﴿يەنە (ئۇلارغا) مۇشۇ خىلدىكى باشقا تۈرلۈك ئازابلار بار﴾ يەنى ئۇلار بىر تۈرلۈك ئازاب بىلەن ۋە ئۇنىڭ دەل ئەكسىدە بولغان باشقا بىر تۈرلۈك ئازاب بىلەن ئازابلىنىدۇ. ھەسەنبەسىرى اللە تائالانىڭ: ﴿يەنە (ئۇلارغا) مۇشۇ خىلدىكى باشقا تۈرلۈك ئازابلار بار﴾ دېگەن ئايىتىگە: خىلمۇ خىل ئازابلار بار، دەپ مەنە بەردى. باشقىلار: بۇ ئازابلار قاتتىق سوغۇق، زەھەر، قايناق سۇ ئىچىش، زەققۇم دەرىخىدىن يېيىش، تاغقا چىقىش ۋە چۈشۈشلەرگە ئوخشىغان، بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى بولغان ۋە ھەممىسىدە ئادەملەر ئازابلىنىدىغان ۋە خارلىنىدىغان تۈرلۈك ئازابلاردۇر، دېدى.

دوزاخ ئەھلىنىڭ مۇنازىرىسى توغرىسىدا

﴿ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن دوزاخقا كىرگەن چاغدا، ئەگەشتۈرگۈچىلەرگە ئېيتىلىدۇ﴾ «بۇ جامائە سىلەر بىلەن بىرگە كىرگۈچىدۇر». (ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئېيتىدۇ) «ئۇلار قارشى ئېلىنمايدۇ، ئۇلار چوقۇم

﴿بىزگە ئوخشاش﴾ ئازابنى تېتىغۇچىدۇر﴾ بۇ اللە تائالانىڭ دوزاخ ئەھلىنىڭ بىر - بىرسىگە دېگەن سۆزىدىن قىلغان خەۋىرىدۇر.

اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ھەرقاچان بىر ئۈممەت دوزاخقا كىرىدىكەن، ئۇ ئۆزىدىن ئىلگىرىكى ئۈممەتكە (ئۇنىڭغا ئەگىشىپ گۇمراھ بولغانلىقى ئۈچۈن) لەنەت ئوقۇيدۇ﴾⁽¹⁾ يەنى بىر - بىرىگە سالام بېرىشنىڭ ئورنىغا لەنەت ئوقۇشىدۇ، بىر - بىرىنى ئىنكار قىلىشىدۇ، بەزىلىرى يەنە بەزىلىرىنى كاپىر دېيىشىدۇ. كۈچلۈك ۋە قاتتىق قول زابانىلاردىن تەركىب تاپقان دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەرنىڭ ياللىشى بىلەن يېڭى بىر جامائە دوزاخقا كىرىپ كەلگەندە، ئۇلاردىن بۇرۇن كىرگەنلەر ئېيتىدۇ: ﴿بۇ جامائە﴾ يەنى دوزاخقا كىرىپ كېلىۋاتقانلار ﴿سىلەر بىلەن بىرگە كىرگۈچىدۇر.﴾ (ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئېيتىدۇ) ﴿ئۇلار قارشى ئېلىنمايدۇ، ئۇلار چوقۇم (بىزگە ئوخشاش) ئازابنى تېتىغۇچىدۇر﴾ چۈنكى، ئۇلار ھەقىقەتەن جەھەننەم ئەھلىدۇر.

﴿ئەگەشكۈچىلەر ئېيتىدۇ:﴾ «بەلكى سىلەر قارشى ئېلىنمايسىلەر﴾ يەنى يېڭى كىرگەنلەر ئىلگىرىكىلەرگە: ﴿ئېيتىدۇ:﴾ «بەلكى سىلەر قارشى ئېلىنمايسىلەر ئازابنى بىزگە ئېلىپ كەلدىڭلار (يەنى بىزنى ئازدۇرۇپ دوزاخقا كىرىشىمىزگە سەۋەبچى بولدۇڭلار)﴾ يەنى سىلەر بىزنى مۇشۇ جايغا ئېلىپ كېلىدىغان نەرسىگە چاقىرىدىڭلار. ﴿بۇ نېمىدېگەن يامان جاي!﴾ يەنى بۇ نېمىدېگەن يامان قارارگاھ!

﴿ئۇلار (يەنى ئەگەشكۈچىلەر):﴾ «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە بۇ ئازابنى ئېلىپ كەلگەن ئادەمگە دوزاخ ئازابىنى ئىككى ھەسسە زىيادە قىلغىن» دەيدۇ﴾ بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى كېيىن كىرگەنلەر (يەنى ئەگەشكۈچىلەر) ئىلگىرى كىرگەنلەرگە (يەنى باشلىقلىرىغا) قارىتىپ:﴾ «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بۇلار بىزنى ئازدۇرغان، ئۇلارغا ئىككى ھەسسە دوزاخ ئازابى بەرگىن» دەيدۇ. اللە: ﴿ھەممىسىگە ئىككى ھەسسە ئازاب بېرىلىدۇ، لېكىن سىلەر (ئازابنىڭ دەھشىتىنى) بىلمەيسىلەر﴾ دەيدۇ⁽²⁾ يەنى ھەر بىرىڭلار قىلمىشىڭلارغا قارىتا ئازابقا دۇچار بولىسىلەر.

﴿ئۇلار (يەنى كاپىرلارنىڭ كاتتىباشلىرى) ئېيتىدۇ:﴾ «بىز (دۇنيادىكى چاغدا) يامانلاردىن ھېسابلايدىغان ئادەملەرنى (يەنى مۆمىنلەرنى) (دوزاختا) كۆرمەيمىزغۇ؟ ئۇلارنى بىز (دۇنيادىكى چاغدا) مەسخىرە قىلاتتۇقمۇ؟ ياكى ئۇلاردىن كۆزلەر ئېغىپ كەتتىمۇ؟ (يەنى ياكى ئۇلار دوزاختا بىز بىلەن بىللە تۇرسىمۇ كۆرمەيۋاتامدۇق؟)﴾ مانا بۇ دوزاختىكى كاپىرلارنىڭ ھالىدۇر. ئۇلارنىڭ قارىشىچە گۇمراھلىقتا دەپ ئېتىقاد قىلىدىغان ئادەملەرنى ئۇلار دوزاختا كۆرەلمەيدۇ. ئۇلار مۆمىنلەرنى گۇمراھلىقتا دەپ قارايتتى. كاپىرلار: بىزگە نېمە بولدى؟ ئۇلارنى دوزاختا بىز بىلەن بىرگە كۆرمەيمىزغۇ؟ دەيدۇ.

مۇجاھىد: بۇ ئەبۇجەھلىنىڭ سۆزى بولۇپ، ئۇ: ماڭا نېمە بولدى؟ مەن بىلال، ئەمبار، سۇھەيب ۋە پالانى - پۈكۈنلەرنى كۆرەلمەيۋاتمىغۇ؟ دەيدۇ، دېدى. بۇ پەقەت بىر مىسالدۇر. چۈنكى، بارلىق كاپىرلارنىڭ ھالى مۇشۇنداق تۇر. ئۇلار مۆمىنلەرنى دوزاخقا كىرىدۇ دەپ ئېتىقاد قىلىدۇ. كاپىرلار دوزاخقا كىرگەندە مۆمىنلەرنى ئىزدەيدۇ. ئۇلارنى تاپالمىغاندىن كېيىن: ﴿بىز (دۇنيادىكى چاغدا) يامانلاردىن ھېسابلايدىغان ئادەملەرنى (يەنى مۆمىنلەرنى) (دوزاختا) كۆرمەيمىزغۇ؟ ئۇلارنى بىز (دۇنيادىكى چاغدا) مەسخىرە قىلاتتۇقمۇ؟ ياكى ئۇلاردىن كۆزلەر ئېغىپ كەتتىمۇ؟﴾ دەيدۇ.

(1) سۈرە ئەئراق 38 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە ئەئراق 38 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

كاپىرلار ئۆزلىرىنى ئالداپ: ئۇلار بىز بىلەن جەھەننەمدە بار بولۇشى مۇمكىن. لېكىن، كۆزىمىز ئۇلارنى كۆرەلمەي قالدى، دېيىشىدۇ. شۇ ۋاقىتتا كاپىرلار مۆمىنلەرنىڭ يۈكسەك، ئالىي ئورۇندا تۇرغانلىقىنى بىلىدۇ.

بۇ ھەقتە ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەھلى جەننەت ئەھلى دوزاخقا: «بىز پەرۋەردىگار بىزگە ۋەدە قىلغان نەرسىنى ھەق تاپتۇق، سىلەرمۇ پەرۋەردىگار بىزگە ۋەدە قىلغان نەرسىنى ھەق تاپتىڭلارمۇ؟» دەپ توۋلايدۇ. ئۇلار: «ھەئە» دەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر جاكارچى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا (مۇنداق دەپ) جاكارلايدۇ: «زالىملارغا ئاللا نىڭ لەنتى بولسۇن. زالىملار كىشىلەرنى ئاللا نىڭ داغدام يولىدىن توسىدۇ، ئۇنىڭ ئەگرى بولۇشىنى تىلەيدۇ ھەمدە ئۇلار ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدۇ». ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر توسما بولىدۇ. توسمىنىڭ ئۈستىدە (ئەئرافتا) ئەھلى جەننەت ۋە ئەھلى دوزاخنى ئۇلارنىڭ سىماسىدىن تونۇيدىغان ئادەملەر (يەنى ئەھلى ئەئراف) بولىدۇ، ئۇلار ئەھلى جەننەتكە: «سىلەرگە ئامانلىق تىلەيمىز» دەپ توۋلايدۇ. ئۇلار جەننەتكە كىرمىگەن، (ئەمما) كىرىش ئۈمىدىدە تۇرغانلاردۇر. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ئەھلى دوزاخ تەرەپكە بۇرالغاندا: «ئى پەرۋەردىگار بىز! بىزنى زالىم قەۋم بىلەن بىللە قىلىغىن» دەيدۇ. ئەئرافتىكىلەر (يەنى ياخشىلىقلار بىلەن يامانلىقلار تەڭ بولۇپ قالغان، جەننەتتىمۇ ئەمەس، دوزاختىمۇ ئەمەس كىشىلەر) سىماسىدىن تونۇيدىغان (دوزىخى) ئادەملەرگە: «توپلىغان پۇل - ماللىرىڭلار ۋە تەكەببۇرلۇقۇڭلار سىلەرگە نېمىگە ئەسقاتتى؟» دەپ توۋلايدۇ. (ئەئرافتىكىلەر دوزىخىغا مۆمىنلەرنىڭ پېقىرلىرىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ) سىلەر ئاللا نىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ، دەپ قەسەم قىلغان كىشىلەر مۇشۇلارمۇ؟ (مانا بۇلارغا) جەننەتكە كىرىڭلار، سىلەرگە (كەلگۈسىدىن) غەم قىلىش، (كەتكەنگە) قايغۇرۇش يوقتۇر (دېيىلدى دەيدۇ)»⁽¹⁾.

﴿ئەھلى دوزاخنىڭ بۇ رەۋىشتە ئۆز - ئارا جاڭجاللىشىشى چوقۇمدۇر﴾ يەنى ئى مۇھەممەد! بىز ھەقىقەتەن ساڭا خەۋەر قىلغان، دوزاخ ئەھلىنىڭ بىر - بىرى بىلەن جاڭجاللىشىشى، بىر - بىرىگە لەنەت ئوقۇشى قاتارلىق بۇ قىلمىشلىرى ئەلۋەتتە ھەقتۇر، ئۇنىڭدا ھېچ بىر شەك شۈبھە يوقتۇر.

* * * * *

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبِيُّ عَظِيمٍ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ نَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

(ئى مۇھەممەد! مەككە كاپىرلىرىغا) ئېيتقىنكى، «مەن پەقەت بىر ئاگاھلاندىرغۇچىمەن، غالىب بىر ئاللا دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر»⁽⁶⁵⁾. (ئۇ ئاللا) ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، غالىبتۇر. (ئۆزى خالىغان بەندىلەرنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر»⁽⁶⁶⁾. (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «ئۇ (يەنى ئاللا نىڭ بىرلىكىگە دەۋەت قىلغۇچى پەيغەمبەر ئىكەنلىكىم) چوڭ خەۋەردۇر»⁽⁶⁷⁾. سىلەر ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپىسىلەر⁽⁶⁸⁾. پەرىشتىلەر (ئادەم ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا) مۇنازىرىلىشىۋاتقان چاغدا، مەن ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلمەيتتىم⁽⁶⁹⁾. ماڭا پەقەت ۋەھىي قىلىنىدۇكى، مەن روشەن بىر ئاگاھلاندىرغۇچىمەن»⁽⁷⁰⁾.

(1) سۈرە ئەئراف 44 — 49 - ئايەتكىچە.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنىڭ چوڭ بىر خەۋەر ئىكەنلىكى توغرىسىدا
 اللہ تائالا پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى اللہ تائالاغا كاپىر بولغان، پەيغەمبىرىنى ئىنكار
 قىلغان مۇشۇرىكلارغا مۇنداق دېيىشكە بۇيرۇيدۇ: «مەن پەقەت بىر ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» يەنى سىلەر
 ئويلىغاندەك ئەمەسمەن. «غالب بىر اللہ دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر» يەنى ئۇ ئۆزى يالغۇز پۈتكۈل
 شەيئىنى تىزگىنلەپ تۇرغۇچىدۇر، غالبتۇر.
 ﴿ئۇ اللہ﴾ ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر﴾ يەنى
 اللہ بارلىق نەرسىلەرنىڭ ئىگىسىدۇر ۋە ئۇنى باشقۇرغۇچىدۇر ﴿غالبتۇر.﴾ (ئۆزى خالىغان بەندىلەرنى)
 ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر﴾ يەنى اللہ تائالا ئۆزىنىڭ بۈيۈكلىكى ۋە غالىبلىقى بىلەن خالىغان
 ئادەمگە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر.
 ﴿ئۇلارغا﴾ ئېيتقىنىكى، «ئۇ (يەنى اللہ نىڭ بىرلىكىگە دەۋەت قىلغۇچى پەيغەمبەر ئىكەنلىكىم)
 چوڭ خەۋەردۇر﴾ يەنى اللہ تائالانىڭ مېنى سىلەرگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىشى چوڭ خەۋەردۇر ۋە كاتتا
 ئىشتۇر. (سىلەر ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپسىلەر) يەنى ئۇنىڭدىن غەپلەتتە سىلەر.
 ﴿پەرىشتىلەر (ئادەم ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا) مۇنازىرىلىشىۋاتقان چاغدا، مەن ئۇلارنىڭ
 ئەھۋالىنى بىلمەيتتىم﴾ يەنى ماڭا ۋەھىي نازىل بولمىغان بولسا، پەرىشتىلەرنىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالام
 توغرىسىدا مۇنازىرىلەشكەنلىكى، ئىبلىسنىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلىشتىن باش تارتقانلىقى
 ۋە ئۆزىنىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن ئەۋزەل ئىكەنلىكى توغرىسىدا پەرۋەردىگارى بىلەن داۋالاشقانلىقى
 قاتارلىق ئىشلارنى مەن نەدىن بىلەتتىم؟

* * * * *

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّىْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧٦﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِىْ
 فَعْبُوْا لَهٗ سَجْدًا ﴿٧٧﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰمِعُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِلَّا اِبْلِيسَ اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
 الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٩﴾ قَالَ يَتْلٰى اٰيٰتِىْ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدِیْ ۗ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ
 الْعٰلِيْنَ ﴿٨٠﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۗ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِنْ طِيْنٍ ﴿٨١﴾ قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ
 رَجِیْمٌ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ عَلٰیكَ لَعْنَتِىْ اِلٰى یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿٨٣﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِىْ اِلٰى یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿٨٤﴾ قَالَ
 فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٨٥﴾ اِلٰى یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٨٦﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا اُغْوِيَنَّهُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾ اِلَّا
 عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ اَقُوْلُ ﴿٨٩﴾ لَا مَلْءَانَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ
 مِنْهُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٩٠﴾

ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىڭ پەرىشتىلەرگە ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن لايىدىن بىر ئادەم
 يارىتىمەن»⁽⁷⁶⁾. ئۇنى مەن راۋۇرۇس ياراتقان (يەنى ئۇنى يارىتىپ سۈرەتكە كىرگۈزۈپ، ئەزالىرىنى تولۇق،
 مۇكەممەل ئىنسان ھالىتىگە كەلتۈرگەن) ۋە ئۇنىڭغا جان كىرگۈزگەن ۋاقتىدا ئۇنىڭغا سەجدە

قىلىڭلار» (72). پەرىشتىلەرنىڭ بىرىمۇ قالماي، ھەممىسى (ئادەم ئەلەيھىسسالامغا) سەجدە قىلدى (73). پەقەت ئىبلىسلا بويۇنتاۋلىق قىلدى، ئۇ كاپىرلاردىن بولۇپ كەتتى (74). **اللە ئېيتتى: «ئى ئىبلىس! مەن ئۆز قولۇم بىلەن ياراتقان ئىنسانغا سەجدە قىلىشتىن ساڭا نېمە توسقۇنلۇق قىلدى (ئۇنىڭغا سەجدە قىلماسلىق تەكەببۇرلۇق قىلغانلىقىڭدىنمۇ؟ ياكى يۇقىرى مەرتىۋىلىكلەردىن بولغانلىقىڭدىنمۇ؟» (75).** ئىبلىس: «مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق، مېنى ئوتتىن ياراتتىڭ، ئۇنى لايدىن ياراتتىڭ» دېدى (76). **اللە: «سەن جەننەتتىن يوقال! سەن ھەقىقەتەن قوغلاندى بولدىڭ، ساڭا ھەقىقەتەن قىيامەتكىچە مېنىڭ لەنتىم بولسۇن» دېدى (77-78).** ئىبلىس: «پەرۋەردىگارىم! ماڭا (خالاپىق) تىرىلدۈرۈلدىڭ كۈن (يەنى قىيامەت) كىچە مۆھلەت بەرسەڭ (يەنى مېنى ھايات قالدۇرساڭ)» دېدى (79). **اللە: «جەزمەن ساڭا مەلۇم ۋاقىتتىكىچە مۆھلەت بېرىلدى» دېدى (80-81).** ئىبلىس ئېيتتى: «ئىززىتىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چوقۇم ئازدۇرىمەن» (82). **ئۇلاردىن پەقەت تاللانغان بەندىلىرىڭلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى ئۇلارنى ئازدۇرالمىمەن)» (83).** **اللە ئېيتتى: «مېنىڭ سۆزۈم ھەقتۇر، مەن ھەقىقىي سۆزلەيمەن» (84).** سەن بىلەن ۋە ئۇلاردىن ساڭا ئەگەشكەنلەرنىڭ ھەممىسى بىلەن چوقۇم جەھەننەمنى توشقۇزمەن» (85).

ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىبلىسنىڭ قىسسىسى توغرىسىدا

اللە بۇ قىسسىنى بەقەرە، ئەئراق، ھىجر، ئىسرا، كەھف سۈرىلىرىدە ۋە بۇ سۈرە (ساد) تا بايان قىلدى. ئۇنىڭ مەزمۇنى: اللە تائالا ئادەم ئەلەيھىسسالامنى يارىتىشتىن بۇرۇن پەرىشتىلەرگە ئۆزىنىڭ ھەقىقەتەن چەكسە جىرىڭلىغىدەك قۇرۇتۇلغان قارا لايدىن ئىنسان يارىتىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ئۇلارنى اللە تائالا قاچان ئۇ ئىنساننى يارىتىپ بولغان ھامان ھۆرمەتلەش، ئۇلۇغلاش، ئېھتىرام بىلدۈرۈش ۋە اللە تائالانىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇش يۈزىسىدىن ئۇنىڭغا سەجدە قىلىشقا بۇيرۇدى. ئىبلىستىن باشقا بارلىق پەرىشتىلەر بۇيرۇققا بويسۇندى. ئىبلىس پەرىشتىلەرنىڭ تىپىدىن ئەمەس، بەلكى جىن تىپىدىن ئىدى. ئۇنىڭ تەبىئىتى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ زۆرۈر بولغان نەرسىگە خىيانەت قىلدى. ئۇ ئادەمگە سەجدە قىلىشتىن چوڭچىلىق قىلدى. ھەم بۇ ھەقتە پەرۋەردىگارى بىلەن مۇنازىرىلەشتى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئوتتىن، ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ لايدىن يارالغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزىچە ئوت لايدىن ئارتۇق دەپ قاراپ، ئۆزىنىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى دەۋا قىلدى، ئۇ ھەقىقەتەن خاتالاشتى. اللە تائالانىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلدى ۋە كاپىر بولدى. شۇنىڭ بىلەن اللە تائالا ئۇنى خارلىققا دۇچار قىلدى. رەھمەت ئىشكىدىن يىراققا ھەيدىدى. خاتىرجەم ۋە مۇقەددەس جايدىن قوغلىدى، ئۇنىڭ تونۇشلۇق بولۇشى ئۈچۈن ئۇنى ئىبلىس دەپ ئاتىدى. چۈنكى، ئۇ اللە تائالانىڭ رەھمىتىدىن ئۈمىدسىزلەندى. ئۇ خارلانغان، اللە تائالانىڭ رەھمىتىدىن قوغلانغان ھالدا ئاسماندىن زېمىنغا چۈشۈرۈۋېتىلدى. ئاندىن ئۇ اللە تائالادىن ئۆزىگە قىيامەت كۈنىگىچە مۆھلەت بېرىلىشىنى سورىدى. ئۆزىگە ئاسىيلىق قىلغۇچىنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدىغان مېھرىبان اللە ئۇنىڭغا مۆھلەت بەردى. ئۇ قىيامەت كۈنىگىچە ھالاك بولۇشتىن خاتىرجەم بولغان چاغدا، ھەددىدىن ئېشىپ ۋە كۆرەڭلەپ تۇرۇپ: «ئىززىتىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چوقۇم ئازدۇرىمەن. ئۇلاردىن پەقەت تاللانغان بەندىلىرىڭلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى ئۇلارنى ئازدۇرالمىمەن)» دېدى.

ئىبلىس: «ماڭا ئېيتىپ بەرگىنە، سەن مەندىن ئۈستۈن قىلغان ئادەم مۇشۇمۇ؟ ئەگەر ماڭا قىيامەتكىچە مۆھلەت بېرىدىغان بولساڭ، ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىنى (ئازدۇرۇپ) تۈپ

يىلتىزىدىن قۇرۇتۇۋېتىمەن (يەنى ئۇلارنى خالىغانچە يېتىلەيمەن) ﴿(1)﴾ دېگەن ئىدى. اللہ تائالا ئەنە شۇ مۇستەسنا قىلغانلارنىڭ بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: ﴿شۈبھىسىزكى، مېنىڭ (ئىخلاسمەن) بەندىلىرىم ئۈستىدىن سەن ھۆكۈمرانلىق قىلالمايسەن. پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ھامىي بولۇشقا يېتەرلىكتۇر﴾ (2).
 ﴿اللہ ئېيتتى: «مېنىڭ سۆزۈم ھەقتۇر، مەن ھەقىقىي سۆزلەيمەن. سەن بىلەن ۋە ئۇلاردىن ساڭا ئەگەشكەنلەرنىڭ ھەممىسى بىلەن چوقۇم جەھەننەمنى توشقۇزىمەن»﴾ مۇجاھىد بۇ ئايەتنى: مەن ھەقتۇرمىن، مەن ھەقىقىي سۆزلەيمەن دېگەنلىك بولسۇن، دەپ تەپسىر قىلدى. مۇجاھىدنىڭ يەنە بىر رىۋايىتىدە: ھەق مەن تەرەپتىن كېلىدۇ. مەن ھەقىقىي سۆزلەيمەن دېگەنلىك دېدى، دېيىلگەن.
 اللہ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿لېكىن مېنىڭ (گۇناھكارلارنى ئازاب قىلىشتىن ئىبارەت) ھۆكۈمىم يېڭى كەتتى. مەن چوقۇم جىنلار ۋە ئىنسانلار (يەنى ئۇلارنىڭ گۇناھكارلىرى) - ھەممىسى بىلەن جەھەننەمنى تولدۇرىمەن﴾ (3) ﴿اللہ (ئىبلىسقا) ئېيتتى: «بارغىن (ساڭا مۆھلەت بەردىم)، ئۇلاردىن (يەنى ئادەم بالىلىرىدىن) كىمكى ساڭا ئەگىشىدىكەن، (جەھەننەم ساڭا ۋە ئۇلارغا) بېرىلگەن تولۇق جازادۇر﴾ (4).

* * * * *

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

ئېيتتىكى، ﴿(اللہ تەرىپىدىن كەلگەن ۋەھىينى) تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سىلەردىن ھېچ ھەق تەلەپ قىلمايمەن، مەن (قۇرئاننى) ئىپتىرا قىلغۇچىلاردىن (يەنى يالغاندىن توقۇغۇچىلاردىن) ئەمەسمەن﴾ (86).
 قۇرئان پەقەت جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز - نەسەھەتتۇر (87). بىر مۇددەتتىن كېيىن ئۇنىڭ راستلىقىنى چوقۇم بىلىسىلەر﴾ (88).

اللہ تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دەيدۇ: ئى مۇھەممەد! ئەنە شۇ مۇشرىكلارغا ئېيتتىكى، مەن سىلەرگە تەبلىغ - ۋەز ئېيتقانلىقىم ئۈچۈن ھەق ئورنىدا سىلەردىن دۇنيانىڭ مال - مۈلكىدىن سورىمايمەن. ﴿مەن (قۇرئاننى) ئىپتىرا قىلغۇچىلاردىن (يەنى يالغاندىن توقۇغۇچىلاردىن) ئەمەسمەن﴾ يەنى اللہ تائالا مېنى پەيغەمبەر قىلىپ مەن بىلەن بىللە ئەۋەتكەن قۇرئاندىن ئارتۇق ھېچنېمىنى خالىمايمەن ۋە تەلەپ قىلمايمەن. بەلكى، ماڭا بۇيرۇلغان نەرسىنى، ئۇنىڭغا قوشۇپمۇ قويماي ياكى كېمەيتىپمۇ قويماي ئادا قىلىمەن. بۇنداق قىلىش بىلەن مەن ھەقىقەتەن اللہ تائالانىڭ رازىلىقىنى ۋە ئاخىرەت يۇرتىنى تەلەپ قىلىمەن.

سۇفيان سەۋرى، مەسرۇقنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىغا كەلدۇق. ئۇ مۇنداق دېدى: ئى خالايتق! كىمكى بىرەر شەيئىنى بىلسە ئۇنى دېسۇن، بىلمىسە اللہ تائالا بىلگۈچىدۇر، دېسۇن. ھەقىقەتەن بىر ئادەمنىڭ ئۆزى بىلمىگەن نەرسىنى "اللہ تائالا بىلگۈچىدۇر" دېيىشىنىڭ ئۆزىلا بىلىم ھېسابلىنىدۇ. اللہ تائالا ھەقىقەتەن پەيغەمبەرئىلغارغا: ﴿ئېيتتىكى، ﴿(اللہ تەرىپىدىن كەلگەن ۋەھىينى) تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سىلەردىن ھېچ ھەق تەلەپ

(1) سۈرە ئىسرا 62 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.
 (2) سۈرە ئىسرا 65 - ئايەت.
 (3) سۈرە سەجە 13 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.
 (4) سۈرە ئىسرا 63 - ئايەت.

قىلمايمەن، مەن (قۇرئاننى) ئىپتىرا قىلغۇچىلاردىن (يەنى يالغاندىن توقۇغۇچىلاردىن) ئەمەسمەن» دەپ ئۆگەتتى. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلغان.

﴿قۇرئان پەقەت جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز - نەسىھەتتۇر﴾ بۇ ئايەت ھەققىدە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما مۇنداق دەيدۇ: قۇرئان ئىسلام دەۋىتى يەتكەن بارلىق ئىنسان ۋە جىنلار ئۈچۈن ۋەز - نەسىھەتتۇر. بۇ ئايەت كەرىمىم اللە تائالانىڭ تۆۋەندىكى ئايەتلىرى بىلەن مەزمۇن جەھەتتىن ئوخشاشتۇر: ﴿بۇ قۇرئان ماڭا سىلەرنى ۋە (قىيامەتكىچە) قۇرئان يەتكەن كىشىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن ۋەھىي قىلىندى﴾⁽¹⁾ ﴿كۇففار﴾ جامائەلىرىدىن كىمكى قۇرئاننى ئىنكار قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا ۋەدە قىلىنغان جاي دوزاختۇر﴾⁽²⁾.

﴿بىر مۇددەتتىن كېيىن ئۇنىڭ راستلىقىنى چوقۇم بىلىسىلەر﴾ يەنى قۇرئاننىڭ راستلىقىنى پات يېقىندا بىلىسىلەر. قەتادە: بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى، ئۆلگەندىن كېيىن بىلىسىلەر دېگەنلىك بولىدۇ، دېدى. ئىكرىمە: يەنى قىيامەت كۈنى بىلىسىلەر دېگەنلىك بولىدۇ، دېدى. بۇ ئىككى سۆزنىڭ ئارىسىدا قارىمۇ قارشىلىق يوق. چۈنكى، ئۆلگەن كىشى قىيامەت كۈنىنىڭ ھۆكۈمىگە كىرىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن سۈرە سادنىڭ تەپسىرى تۈگىدى. جىمى ھەمدۇ سانا ۋە مەدھىيە اللە تائالاغا خاستۇر! پاك ۋە يۈكسەك اللە تائالا ھەممىنى بىلگۈچىدۇر.

(1) سۈرە ئەنئام 19 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.

(2) سۈرە ھۇد 17 - ئايەتنىڭ بىرقىسمى.